

The Patterns of spending time among Ayyubid Kings in Bilad Al-Sham and Al-Jazeera (589_658 A.H/ 1193_1259 A.D)

Ako B. Muhammad¹

Muhsin M. Muhammad²

Received: Feb23, 2018 Reviewed: Mar11, 2018 Accepted: Mar19, 2018

Abstract

This research is an attempt to illustrate general image of the pattern of spending time among the Ayyubid Kings in Bilad Al-Sham and Al-Jazeera (589_658 A.H/ 1193_1259 A.D). In the present paper, the light is shed on their private, secret and formal lives, away from political and military lives by examining how they spent their holidays and leisure times. All this information is supported by a bunch of resources in which some of them were primary that have been obtained from their period. Although Ayyubid Kings were fighting and struggling in civil war and they were in continuous war against crucifiers; and other who headed towards their region, these were not barriers to spend their normal lives and they brought leisure to their lives. However, some of them spent their lives in various patterns; for instance, doing some physical and ethical activities such as hunting, riding horses, playing Polo (suljan), target shooting, and other mental or intellectual gammes (chess and backgammon). In addition, they spent a lot of money in their mansion for relaxation and happiness, such as participating in philosophical and intellectual meetings. Moreover, they were also listening to songs and music and dedicating a special time for wine drinking. Besides those, they had many particular trips, picnics and vacations to stunning and wonderful places to have some fun.

Keywords: Ayyubid Kings, Bilad Al-Sham, Al-Jazeera, Pattern, Leisure time, Crucifier

Recommended citation:

Muhammad A. B. & Muhammad M. M. (2018). The Patterns of spending time among Ayyubid Kings in Bilad Al-Sham and Al-Jazeera (589_658 A.H/ 1193_1259 A.D). *International Journal of Kurdish Studies* 4 (2), 416–453. doi: [10.21600/ijoks.454465](https://doi.org/10.21600/ijoks.454465)

¹ Prof. Dr., University of Salahaddin, Collage of Arts, Erbil, KRG, Iraq, E-mail: ako.muhamad1@su.edu.krd

² Asst. Lecturer, University of Salahaddin, Collage of Arts, Erbil, KRG, Iraq,
E-mail: muhsin.muhammad@su.edu.krd

شیوازه کانی کات به سه ر بردنی مه لیلیه کانی ئیوبی له ناوچه کانی شام و جه زیره

(1259_1193 مک / 589 هـ)

پ.د. اکو برهان مجد م.م. محسن مامل مجد

زانکوی سه لاحه ددین / کولیزی ئەدەبیات

پوختە

ئەم توپتە وەھە ولدانگە بۇ نەشاندانى وەتاھەلە گشتگىھى شەقازە کانى کات بە سەر بردىڭ مەلەكە کانى ئەھىبى لە ناوچە کانى شام و جه زىيە (589_1193 مک / 1260 ز)، لە یرىگا ى بە دوا داچۇون وەشك خىستنە سەر دەھە شاراوه كانى ژەتكەن بەھۆى چۈن کات و پېشۈوه كاتلەن بە سەربردووھ دوور لە كاروبارى فەرمەلەن لە پېرسە سەلسى و سەربازە کان، ھە مۇو ئەمانە ش پېشىاستكراوهەتەھە بە لىگە و ئاخافتنى نەپە راوى سەرچاوه کان كە بەشەلەن بىنە یرەتىن وھاوسەردەمە ئەوان ئۆمار كراون.

لەگەل ئەھە مەلەكە کانى ئەھىبى سەرقالى مىملمايىتى نەفەخ وۇي وشەرى بە رەدەۋام بۇون لەگەل خاجىھ کان وئەو ھەپو لەھانانە يەرووڭىش لە ناوچە کاتلەن دەكرد، بەلام لەگەل ئەھە شەر و مىملمايىتىنەن نەپوتە یرىگىر لەمپە رەدەم پېشتگۇ ئەھەنەن ئاسا يى وچ ونگەنگە بىر كردىھە وەھە کاتە کاتلەن، بەلکو ھەندەلەن ساتە كاپىرۇزانەلەن بە شەقازى جەلچىلە بە سەر بردووھ، لەوانە بە ئەنجام گەلەندىن چەند چا لائىھەلە جەستە يى ووھرۇشى وەكى بىراوكىردن و سوار چالى و گلوى تۆپىچى چەغان(الصolgjan) وەشانە شەكتى (لعبة البندق) وچەند گلووھەلە ھەزىزى وزەيىت وەك شەترەنچ و تاولە(الندر)، لە پاڭ ئەھەش خەرجىرىق پارەھەلە زۆر لە نەپەل ئۆشك و دەربارە کاتلەن بۇ خوشگوزە رانى و ئاسودە كەرىدى و گەنان وھەزىزى خۆيان وەك بەشدار ئەن لە دانەشتن ولىرى زانى ئە دەپ ورۇشنىغىان و گوڭىرىن لە مۆسەقفاو گۇرائى لەگەل دانەشتنى تايىھەت بە مەخواردنەھە، سەرەتارى ئەوانەش ئەنجامداڭ چەندى گەشت و سەرىوان بۇ ناوچە دلۇفتە وکەش وھەوا لەبارە کان بە مەبەسى پېشۇدان و ئاسودە كەرىدى ناخەلەن.

پەنگەلە

دەلەھە مەسەلە ئاسودەيى و كامەراتىپى و كات بە سەربردن ئەلەكە لە بابهەتە ھەسىڭلەرە کان، بەتايىھە ت ئەگە ر پە ھەست بىچ بە و كارەكتەرانە ئى كە لە قۇناغە کانى مىزۇوي ھەسلامدا فەرمابىدە وەتكەن كەردووھ، ئەھەش زەڭلىر لەھەدا سەرچاوهە گەرتۈوه ھەمىشە بە چاۋ يېرىگە وەلە كەسانە كاپىرۇوانگوھ لە روانگە ھەسلام، بەلام لەگەل ئەھەشدا بابهە ئى كات بە سەر بردن بېكاوەستەلە زەنده گى ھە مۇو مەرۆقىكە لە ھە رپلە و پاھەدەك دا بېتت، جەدەسە لەتدارو زەنگەنلەخۇد كەسى ئاسايى، ئەھەش زەڭلىر لەھەدا گەللاھ بۇوە كە ھە چەندە لە كرۇكدا خواى گەورە بەندە كانى دروستكەردووھ بۇ ئەھە خەواپە رسىتى و گۇنچاھلى و بەندەھە ئە و بکەن، بەلام ئەھە بە مانا ئى ئە و ھەپە زەڭلىرى تايىھە ئى خۆيان پېشتگۇ ئەن، بەلکو بېقەستەلەن بە پېكەردنە وەھەپەنگەلە و ھەپەنگەلە و كەسانە وھە خواردنە و خواردنە وھە سانە وھە

ئارامىرىدنه وەدى روح ناخلىن دلخ وشىپون وگەران و سوران و کات بە سەر بردن و پىگە ئەنگە و گالىشە و گەپ ئەھە، بە لام بە جۆركە بى زىڭەرۇيى وبەھە دەر دانى نە بېت، ئە وەش بە لەھە رچاوگىرىنى ئەھەدە كە واھە مەمو کات بە سەر بردىڭلىرى ابواردن نە، بە لکو ھەندىڭ جار لاھە ئەرەكىشى ھەھە بە تابەرى ئەھەدە پەھەدەستە بە دانەشتنى كۆرۈل ئۆبۈنە وە زانىسەتكە كاڭلەخۇد ئەھەدە پەھەدەستە بە مەشق و راھ ئەن و وەرزش وەنەرە كاڭ سوارچاڭى.

باھە بى خۆشگۈزە رايى وە ئەن کاىھى زىڭىلىنى خۆشنوودو بىر لە رەفاهەت بۆ مە لەك و دەسەلانتىاراو خەلک بە گىشى لە ھەمە مەمو کات و سانكىدا وَا بەستە ى چەند پاھە و فاكتەرەكە، وەك بەرقە رار بۇونى سە قامكىرى و ئاسا ئەش لە ولات، ئابورەكى بە ھەنگەنگىدانە وەدى ھە بېت لەسەر رەھە مەمو کاىھى كاڭ ئەن، سە رەپاراي ئەوانە شە مە لەك و كار بە دەستان خۆكان بىنە سەرمەشق وچاو ساغ بۇ ئە وەدى گەل و مەكلە ئەن چاو لە وان بىكەن ھە روھەك دەگۇترىت: ((خەلک لەسەر بېچىكەر ئەزىزىچە رو گەورە كاڭلەن)) (ابن ئەثیر، 1988، 9/186).

ھەرجى پەھەدەستە بە دەھولە ئەھىپى، ئەواھەل وە رجى دروستبۇونى لەسەر شانۋى سەلسى تاپادەھەك جەلواز بۇون لە گەل شەقىزارى بە دەلەكە تېرى دەھولە ئەقاطمى بېش خۆكان وەهاوكات دەھولە ئەھە مەمالەتكى دواڭلەن، تەنانەت مە لەك و خاودەندارو بېچەرە كاڭىشى ھاۋا شەھە ئەوان دەستكراوه و وەك بېچىست كاھان لە بە رەستىدا نە بۇو بېرۋەتە سەر زىڭىلە دۇنقاپى خۆشگۈزە رايى و بە ھەدەردان، لەبەر ئەھەدەن، لە رۈزگارى ئەواندا خاچ ئە كان زۇر نىزىك بۇون لە دەرگاكاڭلەن، ئەھەدە كاڭىداھە بېشەك لە مەلەكە كاڭلەن خەرەكە بۇون بە لەشىمەلەش و مەلملانى لە سەر پېرسى دەسەلەلت لە نەھان خۆكەن، سەرەپاراي ئەھەشەن دەنگىلەن خەرەكە شەپروش و ۋەرۇ قاھىكارى بۇون بە رامبە رەبە و ھەرىۋە قە وارە لۆكالىنە ئى ناوچەكە بە تابەرى ئەوانە ى مائەى ھەرەشمە بۇون بۇ ناوچە كاڭ ئەھىپى زىڭەرۇيەن نە كەرددوھە دوور بۇونە لە مەسەلە خۆشگۈزە رايى و زىڭىلى تابەرى خۆكەن، بە لکو ئەوانەش بە پېي بارودۇخى سەردەم و خولەلە حەزوو ئارە زوو بەشىكە مەلەكە كاڭلەن سېلىان نە كەرددوھە لە ژەڭلىقى دۈنلىقى وھەواو هەھەۋەسە تابەرى كاڭ خۆكەن.

لە لەھەكى دىكەش، مەلەكە كاڭ ئەھىپىش وەكى ئەلەقەھەكى دانەبراوى مەكلە تايى موسەلھان ھەر لە ئۆنھەوە دەنگىلە شەقىزارى كات بە سەر بىردا خۆكەن بە بۇوە وەك بەردا شەكارو بېشبرىڭى سوارچالى و شەمىشى بازى وەشىمان شەكاندەن، بېگومان ئەوانەش لە بىنەرەتدا شەقىزارى بۇون لە راھ ئەن وەشقى جەستە يى و ئامادە كەردىڭلەن بۇ مەدەن ئەنگە كاڭى جەنگ، لە بەر ئە وەپە بە روھەدە پېگە كەندىپېرەلە كاڭ ئەكەپ مالپاتە دەلەكە ئەن بۇ مەدەن ئەن بۇون بەنەرەتدا شەقىزارى بۇون لە پە روھەدە كەردىڭلەن لە بىرۇمۇ ئەۋەنە شەن كەن بېگە كەندىن گەنجان بۇون لەسەر ئازاھەرى وەھونەرە كاڭ شەپەر كەندىن، ھەمۆ ئەۋەنە شەن كەن بېگە كەندىن گەنجان بۇون لەسەر ئازاھەرى و مەرداھەرى و مەريخاسى و نەھەدە تەنھە راھات ئەن لەسەر زەڭلىپەتەن لە گەل مەكلە تايى دىكە هارۇتە جىڭە لەھەشەن دەنگىلەن لە ئەنچامىرى ئەكەلاؤى و بەرەكە تەنھەن لە گەل مەكلە تايى دىكە دەنگىلەن ناوچەن لەشىزلىقى دەنگىلەن لەسەر ئاسىكى تاكە كەسى ئەنچامداون وەك گلۇي تۆپەكى چۆغان و شەترەنچ و تاولە.

سە بارەت بە چوارچىكە تۆكەنە وەك ئە وابە بېي كات بە سەر بىردى مەلەكە كان دابەشكراوه بۇ پېشەكەك و دوو تەھەرە لە گەل چەند دەرئەنچامكە كە لە ئۆتايىدا خراودەتە بىرۇمۇ ئە وەتا لە تە وەرەيىكە مدە جەخت كراوەتە وە لە و كات بە سەر بىردا ئەش شەقەھەكى جەستە ى و كەدارەك ى بە ئارى ئەنچامداون وەك بەرەكە تەنھەن لە گەل مەكلە تايى دىكە جۆغان (صولجان)، نەشانە شەكاندەن لە گەل گەشت و سە ئەن بەش باھە بى

تاپه شه رخانکراوه بوئه و گلوي زه علنەي که پشت ئەستوره بە زىهاتى ولەھاتووی وبه ھەنگى ئەنجامدراون وە ك شە ترەنچ وطاولە . ھاواكت لە تە وەرەدى دووھەدا تەشك خراوهتە سە ر دانھشتنە كانھلەن لە كۆرى زانا وئە دىب وە ۋنراوه بىۋان، لەگەل دانھشتنە تايەنەھەكائى وەك گوڭگران لە مۆسىقاو گۇرائى وەھخواردنەوە.

ھەم / كات بە سە ر بىردىنە كائى بە شەقازى جەستە يى وکىدارەكى ويلىرى ئەنجامدراون

1_ راوى كردىن

ھەلبەتە مەسەلە يراو وراوشكارەلەك بۇوه لەو كىدارە داھەمەلەنەي ھەر لە لۇنە وە بەشىك بۇوه لە ژەنلىقى مەرقۇلىقى و ئامانج لېلى برىغى بۇوه لە دابىتكىرىدىك بەشىك لە بېداوھىستە كائى ژەنلىقىزانە لە يەنگايدارەكى جۆرەها بالىشە ئازەللى لۇھى، بەمەشىراوکردىن سەرچاوهەك بۇوه بوئىھەن ژەنلىق، بەلام ئەھەدى زەنلىق مەبەستمانە، بوئىھەكى دەنگەنەن بەشىك بۇوه لە ۋەھىشىتەن بەسەر بىردىن و تەشاندانى تونانو لەھاىى وكارامە يىلەن بۇوه كە بەلەندا فە رەماپۇھەدە دەست رەۋەشتۈوه كان مەشقىلى دەكىد لە سە ر سوارچاڭى، ئارامگىرن، بىرۋەرەپەن وەدى بىرسەنەي وەقۇھەنچە وجولاندىك ئەھە شاراوهە كە لە ناخەندا بۇوه(العباسى، 1989، 267/2).

ئەوهى لەھەدا جەگگايى بىمامانە بىراوکردىن بە گىشىتى كات بە سە ر بىردىكى بە سۈودە، لە بەر ئەوهى خۆشى ووھرۇش وەشق، ھەم دەسکە وەھىشى بەذاھى، بەلام لە ھە مان كاتدا ناكىر ئەت ئە وەش بە نادىدە بىگەنەمەلىكە كان ئامانجىان كە لىك وەرگەتن نە بۇوه لە گۆشت وە 99 بومە كائى، بەلکو زەنلىق بوئىھەن بۇوه، لە جۆرەكە كارەلەنى وەھىستراو قەنەن بۇوه كارى روانگەى ئايىندا تا بىرادەھەك زۇر پەسند نەبۇوه، بە جۆرەكە كارەلەنى وەھىستراو قەنەن بۇوه كارى وڭالىشە و لاقىرى بە بونە وەرە كائى خواى گە ورە بىرىكتى و بىرىكتە بە رسىھەرى كەوانە وەھە كان وراوکردىغان بە بى ئە وەدى بېھىستەن بېلەنە وەھە بېت (الطىار، 2003، ص29)، ھە روھەك بېھەمبىرى خوا (د.خ) دەفەرمۇق : (لا تەخذوا شيئا فيه الروح غرضا) (ابو داود، 1999، 4/343).

ويىايى ئەوهەش كە مەلە دەسە لاتدارو فە رەماپۇھەواڭىن بە رىجاو دەكە وەتەن، بە تايەنەن لە مەۋووئى ھەسلامدا حەززو خوللىپەراوکردىك نەبۇوبىت، بەلکو لە بىھەپە راوى سە رىجاوەكەندا چەندىن چىرۇك وداستان بۇماركراون شاھىرى ئە وە دەدەن كە وا باھەخى زۇر بە و چالالىچە دراوهە بەشىك لە كائە كانھلەن بوئىھەن تەرخاندە كەردووه.

ئەوهەتا مەلەكە كائى ئەھىبى وەك زۆرەك لە خاوهندارو دەسە لاتدارانى دىكە، لە ھە ر كائەكدا بۇھەنلىخسا بېت بەشىك لە كائە كانھلەن تەرخانكىرىدووه بىرداو كردىن، بە شەقەنەك سە لاحەددى دواى ئاگر بەسى لەگەل خاچەكان لە سالى 588/1193ك، دووبارە كە راھە دەھەشق وە كائە كە دەھەشق وە كائە شدا مەلەكە الافضل، مەلەكە الظاهر غازىمەلەكە الظافر خضرلە كەل مندالە كائى دىكە لە تەلەك بۇون، دواتر مەلەكە العادلى براشى هاتە لاي وەھەمۇوكىن بە كە كە وەرۇزانە دەرەھچۈون بۇ گەشت وراوکردىن، بە تايەنەن بۇئە و شۇقانە كە بەشىك زۇر لە زەنلىقى مندالى نەندا بەسەر بىردووه (ابن شداد، 2005، ص 412-413؛ ابن واصل، 1957، 410/2)، ئە وەش بۇمان بە دىكار دەخات نەك تەنها خۆئى، بەلکو كۈرۈپ براكاھىشى ئارەززۇوھەلەن بېقىنۇور ئەن بۇ چا لائىپەراوکردىن ھەبۇوه، تەنانەت ھەندەلەن ژەنلىقى خۆلەن لە بېقاوەدا دانادە، ھە ر وەك مەلەكە المعز ئەھىسحاق كورى سەلاحەددەخولەلو ئارەززۇوی زۆرى بۇراوکردىك ھەبۇوه، بە جۆرەكە لە سالى 625ك/1227ز

بووه قورباغی چالاکیراو کردن، دواز نهودی له سه‌ر پشیگ و لاغه‌کهی گلاو که‌وتیه بن پیشی له و کاته‌ی خه‌رکلیراو کردیگ نیچیه‌کهی بیوو (الحنبلی، 1987، ص ص 265-266).

لهو کاته‌دا ئه و که‌ل و په‌لانه‌یراوکلش بیکه کرا همه ج فر بیون، وه کو تکرو که وان، برم، له‌گه ل ج‌وره چه‌لک که زکلتر بیرو او کردیگ بالشده کان به کار دهه هنرا ئه وکش برکت بوو له دارکلک ناو کلفر بیکا پارچه کانزای مس وئاسن ٹلخود پارچه قوری به ئاگر سورکراوی بیک ده‌هاوکشتراو گه ر به ر نیچیه‌که که‌وتباھی برکداری ده‌کرد، له‌گه ل بیرو قولاب ئه‌وانه زیانتر بیرو اوی ئاوی به کار ده‌هاتن (القلقشندی، 154/1987، 2: الهرمزی‌اری، 2012، ص 124)، جگه له‌وانه ش چه‌ند ئج فر ئازه‌لیراه هنراوی تایه‌تیراو شکارکلش له‌گه ل خ‌وکلشا ده‌برد، له دکلپه‌عنان (تاجی) تانزی سلوقی⁽¹⁾ بیوو، سه‌ر هرای ئه‌وهش چه‌ندی ج‌وره بالشده گوشت خ فری چرنوک دریکی وه کو بازو شاه ئی ودال وهه لؤ به کار دهه هنرا، که هه ره‌لکه له‌وانه ش جوله و تایه‌تمه‌ندی خ‌وکان هه بیووه و باشیتکن ج‌وره‌رگه‌زه‌کاری ئه و بالشدانه‌ش سه‌رچاوه‌کلش هه‌ردوو و لاری خزرو خوارزم بیووه له‌گه ل ج‌لکانی ده‌ورو به‌ری ئه‌رم‌کلعل (المسعودی، 2005، 269/1، 2003، 66-67: الدمی‌ی، 67-66).

ج‌گای ئامازه بیکانه، هه ره‌لکه له و ئازه‌لانه‌ش له نزکه وه سه‌ر په‌رشیگ و چاودی‌کلش ده‌کران له لایه‌ن که‌سانی شاره زاو به ئه زموون، به ج‌ورکه هه ره‌لکه شنه له نه‌خ‌وشی و که مو کوره‌لکلش هه بیوواھ نه‌ده‌بران بیرو او تاوه کو به ته‌واوی ئاماده ده‌بیون وراده‌هه هنران، هنچا ده‌بران بیرو او کردن، ویکای ئه‌وهش هه‌ندکه جار نیچیگ ئه وه ده‌کرکت ئه و ئازه‌لانه‌ی تایه‌ت بیونه به راوکردن له نیچه‌دکلپه به‌هاداره کان بیون که له هنران ده‌سه‌لانتاران نیچه‌کترکلپه‌وانه کردووه، له م چوار ج‌کوچه‌هشدا لکمازه به‌وه ده‌کرکت خاوه‌نداری شاری خه لات لکه‌م لیک دیلاری به نرخ ئی بیو مه‌لکه العادل ناردووه، له نیچه‌که بازکلک سیک نه‌وازه بیوو که له چالاکیراو کردندای بیت رکابه ر بیووه (الدواداری، 1972، 161/7)، له به رئه وهی مه‌لکه العادل ز فر تامه زرۆپیراو بیووه تاوه‌کوروکلکان له‌گه ل کوره‌کاری بیکه‌که وه ده‌رچوون بیرو او کردن، لهو کاته‌دا مه‌لکه العادل بازه سیک نه‌وازه‌که ئی هه‌لدا بیرو او وه دونانی بالشده‌هک، به‌لام چوو له سه‌ر سه‌ری مه‌لکه الاوحدی‌هشت، له به‌رامبه ر ئه‌وهدا مه‌لکه العادل به‌گالله‌وه و بیکه‌نه وه و‌گوویی: ((ئه مرۆ بازه که مان کوندە بیکه‌لکی (په بیو راوکرد)) (الدواداری، 1972، 161/7). له راسته‌دا ئه و وته ده وه کو توانچ گا لکه ئامیچی وا بیو بیو کوره‌که ئی، له به رئه وهی به زن وب‌لای کورت بیووه، خودان که‌سا بیکه‌لکی به ھ کتو به شان وش‌وکه‌ت نه‌بیووه.

بیده‌ر له‌وه، کاته‌ک که‌زاوه‌ی مه‌لکه ده‌رده‌چوو به مه‌بیستیر اوکردن بیو ماوه‌ی چه‌ند بیزیکه ژماره‌که‌لکی زور له ده‌ست و بیکه‌نده کانیکلپه رکلش ده‌کرد، له گه ل چ‌عشتل‌که رو پزکشک وچه‌ند خزمه‌تکارکه که ئه رکلشن هه‌لدانی چادر و بره‌شما لى تایه‌ت بیونه به بیاو، له هه مان کاتندا بیکو شوکگ بیکه‌سکلش ده‌گرته به‌ر بیو سه‌لامه‌ی و پاراستری گکلکی مه‌لکه، راسته کردارپیر اوکردن بیو خ‌وش‌چو کات بی‌سه‌ر بیدن بیووه، به‌لام له هه‌مان کاتندا ده‌رفه‌نی زی‌نیچش بیووه بیو نه‌کلپو دوزمنان بیو ئه‌وه‌ی ئه و هه‌له بی‌قۇزنه‌وه بیو نیورکردن و بیکللاکردن وهی پرسه کان وه کاتانه دی ئامانچه کان (نصار، 1999، ص 223)، هه‌رینی ھ لکه‌ردا نیچیگ ئه وه ده‌کریت ته واوی ئاماده‌کار ئی و بیکا و عسیکه کاری تایه‌ت به بیاو کردن، هه‌ر له که‌ل و په‌ل و سه‌ر جهم بیکا و عسیکه کاری له‌لائهن که‌س‌که وه سه‌ر په‌رشتکه کرا به ناوی (امیر شکار) کاته‌ک بی‌پرس‌کلپه‌تی ته واویر اوکردنی مه‌لکلکی له‌سه‌ر شان بیووه (ابن تغري بردی، د. ت. 184/7)، له م نیچه‌نده‌شدا مه‌لکه الظاهر غاری خاوه ندار ئی حلیکاری ک ج‌وته بیاو ژماره‌ی ھ لکی زور له ده‌ست و پ نیچه‌نده و خزمه‌تکاره کانیکلپه رکلشکردووه، له نیچه‌کلندای چ‌عشتل‌که ره‌کاری خوانی گه ورده‌لکن بیو ده‌کرد، به تایه‌ت ھاماده‌کردنی گوشیگ و شکراو به بیکه‌زوریه‌ی جار له کاتیپیر اوکردندا حه زی لکت‌ووه (ابن نظیف الحموی، 1981، ص 72).

به هه مان شیوه مهلهک العزی مجدی کورکشی خولکاو ئاره زووی زوری بورا و کردن هه بورو، به جو رک له سالی 1236/63ک ده چوو بو ناوچه حارم⁽²⁾ به مه به سیستی او کردن (الحنبلی، 1987، ص 342)، له ورزی به هاردا، له بئر ئه ودهله و ورزهدا تاراده که که ش وھه وا له باره و زه وھه کان ده گه شکه وھو سه وزه لدھ گه رئ، ئه وھه له کان گه ده کات کاپوچه کف زور زیلد ده کات به ھ وھی کرداری جوت بوروون و زاور ڪوھ، ئه وھش وا ده کات بـ گه ران به دواي ئا وو سه رچاوهی خوارک بـ گه ده رو، به مه ش پـ ده شت و ناوچه جـ ۋـلـهـ وـاـنـهـ کـانـ بـ دـهـ بـ لـئـوـیـ، ئـهـ وـھـ شـ کـارـگـهـ رـیـ هـ بـوـوـ لـهـ سـهـ کـارـ ئـاسـاـنـ بـ ۋـئـهـ وـ کـرـدـارـهـ، بـ تـاـھـیـهـ لـهـ بـهـ رـهـ بـهـ کـلـىـگـ زـوـوـ سـهـ رـهـ تـایـرـۆـزـ کـوـنـجـاـوـتـرـیـ کـاتـ بـوـوـ بـوـ چـالـاـکـیـرـاوـیـ بـعـیـهـ کـانـ (نوري، 1996، ص 117).

کـانـلـئـرـ وـوـبـهـ رـیـرـاوـهـ دـطـوـعـهـ کـراـ، دـوـوـ جـوـرـرـاوـ دـهـ سـىـ پـکـهـ کـرـدـ، کـلـظـلـیـلـیـاوـیـ بـالـشـدـهـ وـ بـوـ کـهـ زـیـلـتـرـ لـهـ لـاـھـنـ مـهـ لـعـکـهـ کـانـهـ وـهـ بـهـ چـهـکـ بـرـاـوـ دـهـ کـرـاـ لـخـوـدـ لـهـ بـرـگـاـیـ بـالـشـدـهـ رـاـهـ تـراـوـهـ کـانـ وـهـ کـهـ باـزوـ شـاـھـ ئـ، لـهـ لـاـھـنـ کـهـ سـکـهـ وـهـ بـهـ سـوـارـهـ ئـهـ سـپـهـ وـهـ بـلـزـهـ کـهـ ئـ دـهـ رـفـانـدـ وـهـ دـوـاـکـاـ دـهـرـۆـکـشـتـ بـوـ ئـ وـھـ شـوـھـیـ بـعـیـهـ کـهـ ئـ لـئـ وـھـ نـهـ بـقـ، ئـمـهـ لـهـ کـانـ گـهـ دـهـ کـاتـ بـوـ پـارـاسـتـنـیـ دـهـ سـتـیـ لـهـ چـرـیـکـهـ درـیـکـهـ کـانـ دـهـ سـتـیـکـشـیـ لـهـ دـهـ سـتـ دـهـ کـرـدـ، ئـ وـھـ دـیـکـهـ شـیـلـنـ بـرـعـیـ بـوـ لـهـ بـرـاـوـرـدـنـیـ ئـاـزـهـ لـئـ گـهـ وـھـ وـھـ بـزـنـهـ لـئـوـیـ وـمـامـزـ گـلـنـدـارـهـ دـرـنـدـهـ کـانـ، مـهـ لـعـکـ وـدـهـ سـتـ وـ بـعـیـهـنـدـهـ کـانـ ئـهـ لـقـهـ کـهـ دـلـهـرـیـ وـھـ بـدـهـ وـھـرـیـرـ وـھـرـیـرـ دـهـرـنـهـ جـیـ، لـهـ هـهـ مـانـ کـاتـنـاـ بـالـشـدـهـ چـرـنـوـکـ درـیـکـهـ کـانـ بـلـاـ وـ بـقـهـ وـهـ، لـئـهـ دـاـ هـهـ مـوـوـ هـهـ وـلـ تـهـقـهـ لـاـکـانـخـشـ بـوـ ئـ وـھـ بـوـ کـهـ وـاـ کـرـدـارـیـرـاوـکـرـدـنـهـ کـهـ بـوـ مـهـ لـعـکـ ئـاسـانـ بـکـرـیـتـ وـدـهـ سـتـیـ بـگـاتـ بـهـ بـعـیـهـ کـهـ (ابـنـ منـقـذـ، دـ.ـتـ، 194ـ)، لـهـ مـرـ چـوارـ جـ کـوـهـهـشـداـ مـهـ لـعـکـ النـاـصـرـ ھـوسـفـخـاـوـهـنـدـارـیـ شـامـ زـ وـرـ ئـارـهـ زـوـوـرـیـرـاوـکـرـدـیـ بـالـشـدـهـیـ هـهـ بـوـوـهـ، لـهـ مـرـ بـعـیـهـنـدـشـداـ ھـ وـنـرـاـھـ بـعـیـیـ دـکـلـارـ اـبـوـ عـبـدـالـلـهـ الـکـنـدـیـ (مـ: 1264: 663) بـهـ ھـ وـنـرـاـوـهـ سـتـاـشـیـ کـرـدـوـوـهـ لـهـ سـانـیـ لـهـانـ وـپـکـانـ بـالـشـدـهـهـکـ بـهـ نـاوـیـ(الـکـنـ)ـ لـهـ کـاـتـیـرـاوـکـرـدـنـاـ، هـرـوـهـکـ اـبـنـ الشـعـارـ(2005ـ، مـجـ6ـ، جـ271ـ)ـ دـهـلـیـ:

کـوـتـ قـلـوبـ مـنـ عـادـاـکـ لـکـ بـصـرـ اللـئـ لـماـ إـنـ تـهـیـاـ

فـلاـ زـالـتـ سـعـودـکـ سـابـقـاتـ	وـنـجـمـکـ فـیـ العـلـاـ أـبـداـ مـضـرـبـ
مـلـکـتـ النـاـصـرـ السـلـطـانـ عـدـلـ	طـوـقـتـ بـهـ بـسـاطـ الـاـرـضـ طـلـ
وـسـهـمـ لـمـ ھـوـقـھـومـ حـربـ	فـأـخـطـأـ لـاـ وـمـوـلـانـاـ عـلـیـ
كـأنـ مـجـرـةـ الـافـلـاكـ قـوـسـ	بـکـفـ أـوـ بـنـادـقـهـ التـرـیـ

هاوکـاتـ هـهـنـدـکـ لـهـ مـهـلـکـهـ کـانـ وـاـ سـھـیـرـاوـکـرـدـنـکـ کـهـ کـاتـ بـهـ سـهـرـ بـرـدـنـکـیـ خـوـشـهـ، لـهـ هـهـ مـانـ کـاتـنـاـ مـهـشـقـ وـ وـرـزـشـکـرـدـنـکـشـهـ، ئـ وـھـشـ لـهـ مـکـنـهـیـ سـتـاـشـکـرـدـنـکـداـ کـهـ ھـ وـنـرـاـوـهـ بـعـیـیـ دـکـلـوـ شـرـفـ الدـیـ الـاـنـصـارـیـ(مـ: 1263: 662)ـ پـهـنـنـ وـسـتـاـشـیـ مـهـلـکـهـ المـنـصـورـ مـجـدـ خـاـوـهـنـدـارـیـ حـمـاـهـ دـهـ کـاتـ بـهـ وـھـ کـهـ کـهـ وـھـرـدـوـوـ مـهـبـتـهـ کـهـ بـرـاـوـهـ کـهـ رـهـوـهـکـ (شـرـفـ الدـیـ الـاـنـصـارـیـ، دـ.ـتـ، صـ 95ـ98ـ)ـ دـهـلـیـ:

أـكـملـتـ كـلـ الـمنـاقـبـ	يـاـ خـىـرـ ماـشـ وـرـاـكـ	تـسـابـقـ الـوـحـوشـ حـتـ	كـالـجـنـائـبـ
وـكـمـ ضـرـبـ عـلـھـاـ مـنـ حـلـقـهـ بـالـمـقـابـ	جلـبـتـ فـھـاـ صـنـوـفـ الـاـ ضـدـاـ ظـلـخـيـ جـالـبـ		

وارتحت للصره لهـوا اذ لم تجد من تحارب

جگه له وهش مه لکه العادلوه کو براکانی دکھے ی مه ظی زوری به لاپراوکردن هه بیووه، ئه وهش له مکلنہ ی گھیانه وھکدا ئاماژه به وھدھکرھت له سالی 1226ك/1226ز کاھک مھلکه الاشرفت برای هاته سه ردانھکردىگ له شاری دھھشق، دواي ته واو بیونی مانگیرەمە زان هەند لک جار به ھکە وھ دەرچوون ب و ناوچە چولەوانگە کان به مەبەسیتیراوکردىگ ئازەلی لەھی (ابن واصل، 1957، 180/4).

شاھنی باسه، کاھک ولات تیوشی بارودوخ لکی نالهبار علخود ھکوش و په لاماری دھرەکی دھرەتھ وھ دەخوازی دەسەلاتداران حەزوو ئارەزووھ کانگلن وھلاوه بېقتن وھوکلەن تە رخان بکەن بۇ دۆزکە وھیرىگە چارەو دەربازکردىگ ولات لهو نەھەمانلەن، بھ لام ئه وھی لکوھدا جىگا ی نەیمانه مھلکە الجواد ھونس کورى مودود(م: 641ك/1243ز) دواي له دەستدارى دھشق بۇ بەرەزەوەندى مھلکە الصالح نجم الدین ئەھوب بھ سنجار(شىگال) قەرەبوبو كراھەو، بھ لام نەھوانى پارىگارى له شارەکە بکات، له بھر ئەوهى له سالی 637ك/1239ز بدر الدین لولو خاوهندارى موصلى توانى دەست بھسەر شارەکە دابگرەت، چونکە خاوهندارەکە ی له و کاتە دا خە رەکیپراوکردىگ ئازە له لەھی کان بیو له ناوچە چولەوانگە کان(ابن واصل، 1957، 253/5؛ الذھبی، 2003، 22/14)، سەرەپی ئه وهش کە لکەن لە مۇتۇنوسە کان جەخت له وھ دەکاتە وھ له بھ رەھ زى زورى بۇ چالاکیپراوکردن، کاھک بھ شىگال قە رەبوبو كراھەو زورى پېی خ وش بیو، له بھ رئە وھى ئە و ناوچەھ بھناوبانگ بیووه بھ زورى بېشتانە کانچ وچالاکیپراوکردن بىلەن ئاسان وگونجاوو له بار بیووه (مؤلف مجھول، 2010، ص421).

له لاهلى دکھەش، هەندىلەن حەزو ئارەزووھ لکی زورکلەن ھەبۈوه بۇراوکردن، لهوانە مه لکە الامجدخاوهندار ی بعلبك (النویری، 2004، 72/29)، بھ روھا مه لکە قل بھ ئەرسە لان(م: 635ك/1237ز) خاوهندار ی حماھ (ابن واصل، 1957، 118/4)، ئه وھ لە کاھکداھ مھلکە المجاھد شىگلەن دووھەمخاوهندار ی حمص تامە زرۆی چا لائیپراوکردن بیووه، ئه وهش له مکلنە ی گھیانه وھکدا ئاماژە بھو دەکرھت کە مھلکە الاشرف کورى مه لیک العادل له سالی 628ك/1230ز هاته ناوچە کانپەرۇزھەلات بۇرکخستنی کاروبارەکانى ولە و کاتەشدا بىر ىلار وابوو ناوبر او ڭلەری بکات ولە قەلای رحبە بگەن بھ دىھەنیھى كتر، بھ لام کاھک گەھشىھ قرقەنسىل⁽³⁾ بھ وآلی ئە وھى بۇ ھات کە مه لکە المجاھد لە کاپیراوکردندا کە وتووھ له سەر پېشى ئەسپەکەی (ابن نظیف الحموی، 1981، ص225). جگە لهوهش مھلکە المنصور ھېراھ ھەز زو خوللەنی زورى بۇراوشكار ھەبۈوه، بھر بۇھ زور جار گەشى دەکرد بھ مەبەسیتیراوکردن و بىلەن بۇ ماوهى چەند بۇزۇڭ دەماھەو، له بھر ئەوهى ناوچە چولەوانگە کانچ حمص بیووه له ئازە لى لەھی، بھ تايەرە مامز(الحاڪ، 2000، ص133)، سەرەپا ئەوهش بىلەن بۇھ زور جار لە وھزى مھلکە الناصر داود کورى مھلکە المعظم، لەم بۇھندەشدا مھلکە الناصر داود زور جار لە وھزى بھهاراندا بانگەھشى دەکرد بھ مەبەسیتىلەنرەکردىگ لە كەشت وچالاکە کاپیراوکردندا (الملک، الناصر داود، 1992، ص247).

2 _ سوارچالى و ھونەرەکانى سوارچالى

دەلۋە سوارچالى و خودى سوارچاك⁽⁴⁾ لە دىزەمانە وھ بېگەھلەن دەلۋە بەرچاڭلەن ھەبۈوه و له بىھ زوربەی لؤمە لگاکانداو لە هە مان کاتدا گرنگى وباھەخى زور دراوه بھ ھونەرەکانى چ بۇ مەبەسى شەرو شۇرۇلخود بۇ خوشى وکات بھسەر بىدەن.

له رووانگه‌ی گل‌سلام‌گشته و، جه ختکراوه له سه رمه‌سه له سوارچاکی و ته‌نانه ت ئه رك ويکوست بوروه له سه رشانى هه ممو تاك گلکى موسلمانان راه ھنان و مه‌شق له سه ر هونه‌ره کارى بکات، بُئه‌وه‌هی له رىگه‌هه وه فکری ئارامگرتن و باوه ر به خوبون بن، سه ره‌رای ئه‌وه‌ش ۵ ۆکارىگ بوروه بُئه‌ش و نماکردنی جه‌سته و لاصه‌ي هززی مرۆقد، له مرەقەندەشدا سوارچاکی و ئازاھى هاوشانېھ كتر ده‌بنه ۵ ۆکارى پته‌وکردن و ته‌واوکردى خودى كه‌سىھى ئه‌نده‌ي باوه‌ردار (ابن قهر الجوزه، 1993، ص 84).

ئه‌وه‌هی لەھدا شاھى ئاسه، ۵ يع كەسەك لە خووه خورسکانه نه‌دەبۇو به سوارچاک، بەلکو دەبۇواھ بە قۇناغ بەندى چەند مەرج گلکى بەنا بھاتباھ دى وەكۇ: لەئەھى سوار بۇونى ئەسپ وەھەزاندن وە ھنان وبردى، بىھا و گىلى لەسەر پىشتى، شەركردن چۈچەنەي بە كاره ھائىيرم، لەگە ل شەركردن بە شەمىش كە دوا به دوا به مەۋەوانە ش، ھەنجا دەبۇو به سوارچاڭ ئاستەۋەنە (ابن قهر الجوزه، 1993، ص 440؛ الاحدب، 1984، ص 26 و ما بعدها).

لەبەر رۆشنایى ئەمانەش مەلکە كارى ئەھىپى حەزو خوھلىق زۇرلىق ھەبۇوه بُئه و ج ورە لە چالاکى و گلوكىشە و تەواوى بىڭا و سىھە كاھلىن بُئه دەستەبەر كردووه، لە بېشە وەي ھەمۇش كەنە وە ئەسپەكان بۇون كە لە لايھەن كەسانى پىپۇرو شارە زا مەشقلىق بېڭەدە كراو لە نزىكە وەش لەلايھەن پىزىشلىق تايەتەوه چاود گىلى دەكران، ئە وە لە كاھىداھ سەرچاوهى سەرەتكى ئە و ج ورە لە ئەسپانەش لە بازارە وە دەكران، بە تايەنە لە خواروو ئى قەلای دەشق لە نزىكە (ميدان الاخضر) گۇرەپانى سە وز⁽⁵⁾ بازار گلکى تايەت دروستكرا بۇو ب و فرۇشتى ئەسپ (السامرائي، 2004، ص 193)، سەرەتاي ئەوهەش زۇر جار ئە سېرىھەسەن وېچىشىركى كانالە بىھى ئە و گلوكىشە بۇوه كە لە بىھى مەلکە كان بۇھى كتر گلەۋانە كردووه، ئەوهەتا لە سالى 1213/610ك زەلکە الطاهر غازى خاوهندارى حلب لۇمەلەك دەلۈر بە هادارى بۇ مەلکە العادلى مامى نارد كە لە بىھىدا پەنجا ئەسپىرەسەنە گرانبەها بۇو (ابن واصل، 1957، 220/5).

وچىاي ئەوهەش، هەندەك لە مەلکە كان ئارەزۇوي زۇرلىق ھەبۇوه بۇ چېشىركى ئەسپسوارى، ئەوهەتا مەلکە الاشرف لەو كاتانە ئى لە دەشق بۇوه لە ردوو گۇرەپانى سە وز و گۇرەپانى الحصى⁽⁶⁾ پاش تە واو بۇونى مەشقە سەربازىھە كان سوارە كارى كۆدە كرددەوە بەمەبەستى بېچىشىركى ئەسپسوارى (ابن نظيف الحموي، 1981، ص 256)، لە م ج ورەپەزىزانە ش خەلگان گلکى زۇر ئامادە دەبۇون ب و دىدەرە و سەركىزى ئە و ج ورە لە نماشانە، تەنانەت زۇرچار وەك كەرنەقلەل و بۇنە بۇوه تەواوى چەن و توچىھە كارى كۆمەلگا بەنا خوشحال دەبۇون (ابراهيم، 2013، ص 266).

ھەروەها مەلکە المعظم سوارچاک گلکى لەھشاوهى سەردهمى خ وى بۇوه، بە ج ورەك لە سالى 1210/607ك بە سوارە ئەسپ لە دەشق شقە وھ جوته ئەسکە ندەرەك بە ماوهى ھەشت رۆز ب دەكارى مەلکە الكاملى براي (مؤلف مجھول، 2010، ص 368)، ئەوهەش بە بۇونى كارامەي و لەھقاتوو ناوبرامان بۇ بەشانىدە دات بەوهى سوارچاڭ گلکى لەھشاوه و شارە زاو لەھقاتوو بۇوه.

لە لايھەش، گلوي تۈپەھى چوغان (الصولجان) كەنگە دەكە بۇوه لە و نماشانە ئى بەسەر پىشى ئەسپەوه دەكرا، هە م وەك مەشق و راه ھنانى سەربازى و هە م زۇرچار بە مەبەسى بەسەر بردى كات و ساڭىنى خوش ئەنjamىلندادوه.

جىگاي ئاماژە بىدانە، ئە و گلوي لە بىنەچەدا فارسەھ و لە داد ھنانە كارى ئەوانە (ابن المعتز، د. ت، 386)، زەلتىر بە شەھۋازى بە كۆمەل دەكراو زەلتر تايەت بۇوه بە چەنلى دەسە لاتداران، بە

ج ورکه له نهوان مه لکه و گهوره پکوانی دهولهت دهست و دهست و پیوهنده کانی ئهنجام ده درا، هه رکه له وانهش به سواره دهنده کانی ئهسپه و گوچانه کانی دهست دا بورو خ وکان خوار ده کرده و ده به و په ری گورو نهه و ده نوچنختری له دار لخود له ماددهه کانی فلکه دروستکراو لکه دهداو ئهسپه کانه کانه تاو دهدا بونکانی ئهنجامه که و خسته نوچه که ناو گول (الد کوري، 1418/1هـ، نصار، 217؛ نصار، 1999، 245).

له به روشناي ئهمهش، به شکه له مه لعکه کانی ئهیجی حهزو خولکه زورکه ههبووه بونه و گلوچه، لهم نهفهنده شدا گرنگ و باهخی زورکه داوه به دابنکردنی سه رجهم پکداوکسته کانی له ئهسپ وکه ل و پهله کانی، تهناهه ت چهندن کارمهندو خومه تگوزارکه ته رخانکرد بورو بونه سه ریه رشیک کردى گه و گلوچه که له دلخوتکن که سکه بورو پی ده گوترا (الجوکنار) ⁽⁷⁾.

له نهفه و مه لعکه ئهیجنه که به تامه زرۆی و په روشکه وه ئه و گلوچه کان ئهنجامداوه، مه لکه الافضل خاوهنداري دمشق که زور کارامه و لەنان بورو له هونه ره کانی و تهناهه ت زور به باشى شارهزا بورو له بنه ماو ئادابه کانی ئه و گلوچه وه کو سه لاحه ددهنى باوكى (الوهس، 2003، ص 22).

جگه له وش مه لکه الظاهر غازى خاوهنداري حلب ئاره زووی زوری بونه و ج ورکه گلوچه هه بورو، به تاچه ری له کانی بونه و خ وشکه کان، به شیوهه که له کاتی له داکه بونی مه لکه الصالح کوری زور به خته وه رو خ وشحال بورو، لهم نهفهنده شدا خ وکی و سه رباذه کانی جوانتر ئن به رگلن پوشکه و به که وه روکلش له گوره پان کردووه له وکلا به خ وشکه و شاد یطرو توبهه جوغان گوزارشیکن له خ وشکه کانکن کردووه (ابن العده، 1996، ص 446). دلخوه له کانی بیریهه چونی ئه و ج ورکه گلوچنهش خه لکانکه زور له خه لکه رهش وکی وئاسا ییکه به مه بسته هاندان و خ وشکه دههاتنه دکه یطروه که و له ریگا ی هوتابه و هاندانه کانکن گروتکه خ وشکه دهه خشخت، له برامبهر عشدا ئه و گروپه ده بواوه سفره و خوانی گه وره ئاماذه بکات بونه لاهىگه سه رکه و تتو ئاماذه بورو، بهم ش زور جار پاره که که گه ههگار زوری بعضا خه رج ده کرا (السامرائي، 2004، ص 194-195).

وکرای ئه وش، زور جار له و کاتانه ی مه لعکه کان کوک و ته بابون له م چه شنه گلوچنه کان به هه که وه ئهنجام داوه، ئه وش له مکنه ی گهانه و هه کدا ابن خلکان (1994، 5/333) له سالى 633/1235ز وه کو شاهه تحالى ئاماژه به وه ده کات که له و کاته دا له دمشق بورو و مانگى ره مه زان بورو مه لکه الكامل له لای مه لکه الاشرف بورو، له هه مان کاتدا دهلىت: ((هه موو بروزکه ئه و دووانه ده بعنى له گوره پانی سه و زی گه وره به هه که وه علاری توبهه جوغانه ده کردو که هم دههات به و هه موو دوستاھى ورکو خ وشکه و هسنه له نهوانکندا هه بورو)).

نهك ته زها له گه ل براکانی، به لکو مه لکه الاشرف له گه ل ده سه لاتدارى ھئو لاھنه کانی ناچه که وش گلوچه بونه و پیچه که له سالى 627/1229ز کانه که به خ وکی و زورکه له مه لعکه کانی ئه یوبى و ژماره هه که له مکرو سه ره شکرو سه رباذه کان هاتبونه حران بونه اوکارى و هه مه نگل له گه ل سه لاجقه يرۇم بونه و پیچه ره بونه و هى خه وارزمىه کان، له م نهفهنده دا مه لکه الاشرف له گه ل علا ء الد ئن لەقپاد (1219-643ك/1236-1236ز) سو لقاى سه لاجقه يرۇم له گوره پان به هه که وه علاری توبهه جوغانه ئهنجامداو نکلعدا له کانی گلوچه که دا سولتان گوچانه که ده که وه علاری توبهه جوغانه به خيائى هه لىگرته وه و پالعکرده ده داهه و ده سى، له برامبهر دا سولتان نههاته خواره و هه بیانه هه لس و که و هى کرد، ئه وش کارگه رى هه بورو

له پا ل ئه و چالائی و گلوکشے ى پیوستگن به ٥ گیو تواناییه کی جهسته ى زور هه که، ئه وا مەلکە کاری ئه کوبى ھەند گە لە و گلوکشەش گلە کردووە کە پشت ئه ستونن به زەھقىپير وون وەزركەی چا لاك، ئهوانه ى به شىقەکە کی له سە رخ وو بە بىلە نگى ئه نجام دراون، وەکىلرى شەترەنج⁽⁸⁾ كە لە بىنەچەدا گلوکشە هندىيە و گىوکە داه ھاتاشى دەگەرەتە وە بۇ كەسەڭلىنى زىو پېغۇل و کارامە به ناوى صصە بن داهر الهندي (ابن خلکان، 357/4، 1971، 158/2، 1987).

له روانگەی ھىسلامىشە وە، ھەرچەندە لە چوار جەھەتى ھە ژمار کراوە كە قىسە و باسى لەسە رە، بە لام نە خراوەتە بىو ئە و گلوکشە ى كە رىگە بېچە دراو بېت بە لە گلوکشە لە حەلالە(القلقىشندى، 159/2، 1987)، بە لام ئەگەر گەھشەرەدە ٥ وىگە بۇون و گەھە وە كرا ئەوا كارەتكى پەسىندو رىگە بېكراو بەكە(السخاوى، مخطوطە مصورة، ص 41 و ما بعدها)، سە رە راي ئە وەش ئە و گلوکشە زەنگى تاپەت بۇوه بە مەلکە و دەسەلەن داران و كە مەتر لە لايەن جەھەن چەنەن چەنەن چەنەن وەزىزە كە ئە نجام دراوه، لەم سۈنگەھە وەش دەگۇتىقت: (ئە و ھە زارەيلىرى شە ترەنج دەكەت وە كۆ كويىڭىچە و اھى كە سەمىي ئە سەمىيە و ھە سارەكان دەكەت) (مصفى، 150/2، 1988).

لەگەل ئە وە يەطەرى شە ترەنج لە لايەن مەلکە و دەسەلەن داران وە كۆ خوشى و كات بە سەر بردن ئە نجام دراوه، بە لام لە ھەمان كاتدا كەلک و سوودى زورى لە گەھشەرەن كەواوە لە یەروى ھەزرى و پلانى سەربازى، لە بەر ئە وەدى خوچى لە بىنەچەدا زەققەن گلوکشە لە زەھىرى، ھەزەر چالاك دە كات و ورکاليلى زەلە دەكەت، ئارامى دانبه خو داگرتەن بە ٥ ئە دەكەت، سە رە راي ھە مۇو ئەوانە شە فەۋى ھونە رو پلان ى شە رىكش دەكەت (المىسعودى، 290/4، 2005) ئە وەش زەققەن گەنداھە وەى لە كاتىپەتكەردنە كەدا دىلارە بە وەى لەسە ر تابلوکە ئە نجام دراوه كە شەست وچوار خانە ى لە خوگەرتووھە، بەلغا وەتە دوو دەولەتى شەرکەر نەشاندراروھ بۇ ھەر كەنەلەش بە شانزە پارچە، كە خوچى دە بېكتە وە لە مەلکە و وەزىو ئە سېپ و فەل و قەلا، لەگەل كۆمەللىق سە رىباز لە بېشەنە وە (رجب، 345، 2003، ص).

لەنەدا بە لە بەر چاوگەرتنى ھە مۇو ئەوانەش، بېجەنگى ئە وە دەكەت مەلکە و دەسەلەن داران بە گۈنگەھە وە لە گلوى شە ترەنج كەلپۈۋاۋەنگە، بە تاپەتتى خودى سە لاحەددى خوچى ھە م وەك كات بە سەر بردن ھەم بۇ كاھى شەپەر ئامادە كارەتكەن (ابو شامە، 455/2، 1997)، بېگۈمان ئە وەش بېنگەنداھە وەى ھە بۇوه لەسە ر كۆ یەن وەكى، لە بەر ئە وەدى زور جار بە كە كە وە ساتە خوشە كاتلەن بە كە كە وە بەسە ر بىدووھ و لە زور كاھىشدا لە تەلکى ھە بۇون، لە م بېنگەنداھە كە لە ٥ وۇراوھ بېچە كان بە ناوى مەجد كورى مەجد ناسراوھ بە النور الاسماعدى (م: 1256ك/1258ز) زور نزەك بۇوه لە مەلکە الناصر ھوسف خاوهندارى شام و وەندەكە جار بە كە كە وە ئە و گلوکشە ئە نجام داوه و لە ٥ وۇراوھ كەدا بۇ گەورە كە ئى پەسن و ستا كەشى ئە و گلوکشە كە وە كەدووھ و گۇتووھ: لە بارەھە وە دەلى:

اهوي فأبدى حدوه تورىدا

أعجبت إذ لاعبت بالشطرنج من

بقطاعها لما اشرى مجھودا

وغدا لفترط الفكر هضرب أرضه

وجوانحى فە تذوب صدودا

فطفقت انشده هناك معرضا

اوما تراها اعظمما وجلىودا (الصاغى، 1980، ص 60)

رققا بەن فما خلقنا حدىدا

ھەرچ يەطەرى (النرد) تاولە كە، ئە و لە بىنەچە دا فارسەھە و لە لايەن ئەرددەشىمى كورى بابك داه ھەراوه، ھەررۇھ بېشى گۇتراوھ نەرشى (الجوالھى، 1990، ص 605) دىلارە ئە و گلوکشە لە

سه ر تابلوچه‌لئی کراوه که بچک هاتووه له دووانزه به گت که به ژماره ۵ مانگه گاری سال وچه کراوه و نکلعا به سی پارچه گلوكراوه ئه وکش به یروزه کانگ وچه کراوه، له گه ل دوو زاري چوارگوشه که به هه ردoo دیوی دهبوواھ بباھ به حهوت، به شیوه‌ههک شه ش بهرامبهر رهکه و پچج بهرامبهر دووه و چوار بهرامبهر سییھ (القلشندي، 1987، 157/2، 158).

کانگه دهست به گلوكه‌کهش دهکرا دهبوواھ هه ردoo زاره که به یاستگ دروستگ بجوله‌تریت، به‌لام ئه وهی لکه‌دا جگای نیامانه، کارامه‌ی و لکه‌اتوپیرولکه‌ی ئه ونیوی نه بوو نکلعا، به لکو زیاتر پشت ده بسترا به بخت وشانس، هه بریوکه لکه‌دا نیکه‌ی ئه وه دهکرت له ئا یېچ بکروزی هک‌سلامدا له چوارچیوه‌ی ئه و گلوكه‌هه ماهمه‌لکه‌ی له گه لدا کراوه که نه فریت ونه وکستراو نا په‌سنده، لهم یرووه‌شەووه بیکمیبر (د.خ) جه خنگی له وه کردوتە وەکلارکردنگ تاوله و هاواشتنی زاره کانی وه کو ئه وه واکه دهست رووچوبى له گوشت و خ وچکی به رازو سور ببی پېلنه وه هه رووهک ده فه‌رموک : (من لعاب بالردىشیر، فکانما صبغ يده في لحم خنزير ودمه) (مسلم بن الحاجاج، د.ت، 1770/4). به‌لام له گه ل ئه وه شدا هه ندکه لکه کانگ ئه کوبى حه زو ئاره زووی ئه و گلوكه‌لکه‌هه بیوه وه لکو به شلک له کات بسەر بردنه کانگن ئه نجام‌کلنداوە، به شیوه‌ههک مه لکه الامجد بهرام شاه کو یرى فروخ شاه خاوه‌ندار ی بعلگ، ھ وگریارى تاوله بیوه، له م سونگه‌هه وش ئاماژه به وه دهکرت که له سالى 1229/62ك ز لە لائەنکه لکه لە خزمەتکاره کانگ لئوتا بى به ژىلە ھەنزا لە دەلکه شە وەنکه کانگ کاره خەنکەلەپەیلوی تاوله بیوه لە گه لئەنکه لە نزکه کانگ (ابن واصل، 1957، 284/4، 190/10).

به هه مان شیوه مه لکه المعظم خاوه ندارى دەھەشق له و ج ورە گلوكه‌ی ئه نجامداوه، ئه وهش له مکنەی گەۋانە وەھکدا ئاماژه به وه دهکرت که ھ ونراوه بیچى دىلار ابن عنىن (م: 1232/630 ز) له سالى 1219/61ك ز وازى له زىلەن دوغاپى خواردنە وەی مه ى ھ ئا، له بەرامبەر رئه وەدا مه لکه المعظم بوتلىك مه ى و تاوله ھەلکى بۇھەوانە کردو وای نەشاندا که وازە ھانه کەیراست نەھ (سبط ابن الجوزي، 1951، ج 8، ق 606؛ النويري، 2004، 29/64). لکه‌دا به لەبەر چاوگرتىي ئه و دۆستاھى و نزکەھى ئه نجامداوه، لە بە رئه وەی لە زۆرلک لە دانەشتنە کانگ ابن عەنکلەپەری کردووه و بە ھەکەوھ ساتە خوشە کانگن بەسەر بىردووه بە خواردنە وە گلوكه‌هه ج ورە کان.

5_ گەشت و سەھىان:

دەرچوون بۇ گەشت و سەھىان بۇ ناوجە دلوفە کانگ دەولەمەند بە باغ و بىكستان وئاوى سازگار، جۆرلەپە دىكە بیوه له شەقازە کانگ کات بە سەر بىردن لە لائەن مەلکە کانگ ئه کوبى بۇئارامكىرن و ئاسودە كردىگ ناخ و دەرولەپە، لهم بىچەندەشدا مه لکە العادل ژىلە پې بیوه لە خوشى وچىتى بە تايىھەن لە وەرەزە کانگ سالىدا گەشت وگە ران و سورانى زۆرى دەكىد، بە شیوه‌ههک لە وەرزى هاوكىدا يۈرى لە ناوجە کانگ شام دە كرد بە ھ وى بۇ وى ئاوى سازگارو سەوزە و مىۋە، ئەمە لە کانگدا لە وەرزى زستان دە هاتە وە مصر، چونكە ئاواوھە واكە ئام ناوه‌ندو لەبار بیوه (ابن خلکان، 1994، 78/5).

بەدەر لەوه، هەندىڭلەن چەندى شۇنى و دەھەنچى جوان دلوفەكلىن بىرەندا بیوو بۇ ئە وەی لە کانگ پىشىوودان بۇ حەسانە وە کات بەسەر بىردن بىرەن ئەن، لەوانە مە لکە الاشرف بە مەبەستى گەشت و سەھىان و کات بە سەر بىردن بىرەن دەلەپەتلىكى (الدھشة)⁽⁹⁾، کە

لۆشکەنگی نه واهزو دلرەفت بووه له گوندیال عرب له دهورو به ری دەھەشق، له به رئه وھی ناوچەھەنگی کە ش و هە وا له بارو پیر بووه له باغ و بقستان و زور گونجاو بووه بو پشودان وحەسانەوە (ابن واصل، 144/5، 1957).

جگە له وھش له و کاتەی له رۆزهەلات بووه شاری سنجاری (شنگال) له هە ممو و شۆختە کاتى دىكە پى خۆشتر بووه وھک ھاوا گە ھەسەنەوە کات بە سەربردن، ئە وھش له مىانى گۈانە وھەنگىدا باس له وھ دەھرىت له سا لى 1224ك/621ز دواي دەست بە سەر داگرتىنی خەلات، کە ئەوکاتە مەلکە المظفر شهاب الدى غازى برای حۆكمى بىدا دەكرد، له بەر خراپى هەلس وکەوت و مامەلهى له گەل خەلکدا داھشتواتى بە ئاسانى تەسىملىرى مەلکە الاشرف علن کرد، بەلام بو پشودان له وەرزى زستان برووکىردى شاری سنجارو مانگىرەمە زانى له وەندا به سەربرد (ابن شداد، 1987، ج.3، ق.197-198؛ شەمسىانى، 1983، ص161).

وھ نېچە مەلکە الاشرف تەنھىلە ناوچە کاتى ژى قەلە مرەھى خۆى گەشت و گەرانە كرد بى، بەلکو ھەندىكە جار برووی له مصر دەكرد بە مەبەستى گەشت و گە ران، له مەنھەندەشدا له سالى 1222ك/619ز سەردايى مصرى كرد بۇ لاي مەلکە الكامل (1218ك/635_615ز) برای، ئەوکش لە شاروچىكەي العباسە⁽¹⁰⁾ بېشوازى لەكىردى، کە ناوچەھەنگى کەش وھە وا له بارو دەھەنگى جوان دلوفەنگى ھەبۇو (ابن واصل، 1957، 4/116؛ ابراهىم، 2013، ص288).

لە لائەنگى دىكە، مەلکە المعظم خاوهندارى دەھەشق، بۇ گۆرەنگى کەش و ھەواو بە سەر بىرىدى ساتەنگى خۆش بە خۆى وخاوخەن و مەندالە كاينىرە و وظەن دەكرد بە بقستانە کاتى القابون له دهورو بەر دەھەشق، کە له بەقۇدا لۆشك و تەلارى گەورە بىرەناد نا بۇو بە مەبەستى حەسانەوە و پشودان بىلەن (الصفدى، 2000، 13/305؛ ابن تغري بىرى، د.ت، 6/301).

بېھگە لەمەش، مەلکە الحافظ نورالدەن ئەرسلان شاه (م: 1241ك/396ز) خۆى خاوهندارى قە لاي جعېر بۇو، بە لام زوربەي کات بە خۆى خاوخەن ھەنارەن لە شارى عزاز دە كرد لە دهورو بەر دەھەشق، لە بە رئه وھى ئە و ناوچە كە ش و سەر بەر دەن، لە بە رئه وھى ئە و ناوچەھەناسرا بۇو بە کە ش و ھەوا ھەنگى لە بارى گونجاو، لە هە مان كاتدا پیر بۇو له باغ و بقستانە کاتى، تەنانەت لە زوربەي کاتە كاينىرە و وى بەلە كە تاۋەكە لە سەر دادانە کاتى لە سالى 1232ك/630ز ھەر لە وەندا لۆچى دوايى كرد (ابن العده، 1996، 511؛ الدوادارى، 1972، 7/327).

بە هەمان شەھەنگە مەلکە العزى عثمان خاوهندارى بانگلەس و تېرىنگ، بەر دە وام بۇ گۆرەنگى کە ش و ھەوا و بە سەر بىرىدى كاتەنگى خۆش سەردايى بقستانە کاتى گوندی بېت لەكايى دەكرد لە دهورو بەر دەھەشق، لە بە رئه وھى ئە و ناوچە كە بە ناوبانگ بۇو بە زورى باخچە و بقستانە کاتى، تەنانەت لە زوربەي کاتە كاينىرە و وى بەلە كە تاۋەكە لە سەر دادانە کاتى لە سالى 1232ك/630ز ھەر لە وەندا لۆچى دوايى كرد (ابن واصل، 2010، 2/302).

لە بەلەنگە کاتى حەمىص، مەلکە المنصور ھېرەھەنارەن ئارە زووی گەشت و سەھىانى ھەبۇو، بە تايىھەن لە وەرزى بەھار بە خۆى خانە وادە كە يەروو وەدە كردى بقستانە کاتى ئەشەرەنگى لە ناوچەي (العېب) لە دهورو بەر دەھەشق، بۇ ھەنگەن دى ساتە و ھەنگەن خۆش و ئارامكىردىنە وە دل و دەرۇنگ (ابو شامە، 2002، ص 274-275).

لە لائەنگى دىكە ش، نە وھ کاتى تىقى الدەن عمر ئە وانە ھە خاوهندارى ھە حمايانى كردووھ ھەندىكە جار بۇ گەشت و کات بە سەر بىرى دەھاتنە وھ دەھەشق لە لۆشكى (ابن زنجىلى) دەمانەوە بۇ وەرگەنلىرى چى لە دەھەن نە جوان و ھە وارە خۆشە کاتى ناو كۆشكە كە (ابو الفداء، 158/3، 1999).

دوروه / دانگشننه کانی کات بەسەر بردن

سەبارەت بە دانگشننه کانی کات بەسەر بردن زیاتر ئە و ج ۋەر دانگشنانە ن كە مەلکە کانی ئەکوبى لە لۆشك و دەربارە کانگلەخا خود لە سوچقى مزگە وت و قوتا بخانە کان دوور لە خەرگە بۈولگەن بە سەلسەت و مەسىھەلىي بەرگەن، بە شىقەكەلىي تابەتمەند لەگە لە چىن توچىھە جىلوازە کان ھەر لە زانا و بېرىمەندو ئەدەب وھ ۋىراوە بېغاناعخود خەلگى ئاسايى بە مەبەستى ئاسودە كەردىڭ ناخ و دەرروون و يەراھ ئانى ھەزىزلىك دانگشتوون.

دەگەن دانگشننه کانگش بە پېيى کات شوچقە کانى جىلواز بۇوه، ئەۋەتا ھەندىكلىكت تابەت بۇوه بە دانگشنى ئەدەبى و لۆپەر لۆپۈنە وھى زانسى ۋەدەپەپەن ئە وەتا تابەت بۇوه بە كامە رانى و ئاسوودە يى و كات بە سەر بىردى تابەت بە خۇپىانوھك گو گەرگەن لە موسھقاو گۈرائى و مەھفارىدە وھ، لەتەدا بۇ بە رچاۋ رەوونى زىاتر ھە رەتكە لە و ج ۋەر دانگشنانە بە جىدا دەخەقەررو و بەم شىقەھەي خوارەوە:

1_ دانگشنى ئەدەبى و لۆپەر لۆپۈنە وھى زانسى

كانىڭ باس لە ژىننامە ى مەلیكە کانى ئە كوبى دەكىت وھى ئە وھ دەتە بە رچاۋ كە قۇناغە کانى پەرسەندىي زيانيان تەنها بىرلىق بۇوه لە شەرىشىرۇرۇ خۆبەختىرىن لە بېقاوى خودا بەرامبەر بە و ھىپو لەھانانە بېرۈنگەن لە ناوجە کانگلەن كەردووھ لە سەرەرۇي ھەمۈشىلەنە وھ خاچىھە کان ھەنچىغا ھىپو لەھانە کانى دەكە، بە لام لە يەاستەدا سەرەمئە وان تەنگۈزارىشت نە بۇوه لە بەرۈبەرە و دان بە لەھانىپەشىنگە رى، ئە وەش زىاتر لە وەدا سەرەپەشىنگە گەشاوه بۇوه لە بەرۈبەرە و زانست خوازىلەن خۇش دەۋەوام لە خۆلەنگەن نىزكە دەكىنە دەھووھ، ھە مو و ئەوانە شە زەنگلىر لە وەدا گەللاھ بۇوه كە خودى مەلکە کان خۆلەنگە باوهىرى تەۋاۋەنگەن بە ئاھىپ بېرۇزى ھەسلام ھە بۇوه بە وھى بە رەۋەوام جەخەنگىرەتىن وھ لە سەر فەتپۇون وگە يەن بە دواي زانست وزانىعەرى (الاترۇشى، 2007، ص7). لە مىسىنگەنەشە وھ دەكىت ئاماژە بە وھ بەكىت كە بەرۈزگارى فەرمائۇھواھى ئەوان بە سەرەدەم زىكى ئاۋۇزەند بىرىت بە راورد لەگە لەسەرەدەم زىنەنلىقە بىسا سەرەك، لە قۇناغىپەكەمە دەھولەت مەدارطى.

لەبەر رۇشنى ئەمانەش، بەشىلەنگى زۆر لە مەلکە کانى ئە كوبى بە و پەرپەر كەمە لەنگەن لەگەل زاناو ئەدىغاندا دەكىدو تەنائەت ژەنگەن شاھىستەشىلەن بۇ فەراھە مەدەكىن، بە رەۋەھەنگى ئە وھ دەكىت لۆشك و دەربارە کانگان زۆرەيى كات جەمە کان لەھاتۇووھ لە كەسانقىاناو ئە دەب و بېتۇل، ئە وەتا مە لەك ئەظاھەر غازى خاوه ندارى حلب لۆشك و دەربارى بەرەۋەوام جەھاتووھ لە زاناو ئە دەب وھ ۋىراوە بېغان، بە تابەتى لە شەوانى جەزى قوربان لەگەل سەرجمەن جىن توچىھە کانى دەكە بە خۇش كەنگەرگەن لە ھەنچەنە دەۋەرە كەنگەن تە واوى شە و ئەنگەن دەبرە سەر (ابن واصل، 2010، ج2، ج3/274).

بېجىگە لەھەش، مەلک ئەظاھەر غازى لە دانگشته کانگكدا ھەمشە حەزى لە بە دوا داچووون و دەبەت و راڭقەرە وھ بۇوه لەگەل زانائان، بە تابەتى بۇ بابهە زمانەوانىھە کان، لە مەنگەن دەشدا لەھەنگەن لە دانگشنى کانى مانگىرەمە زاندا زاناى دىلار القاسم بن القاسم الڭ ئال الواسطي (م: 1229/626) زەنگەن لە بارەي جەزئەن وھ بۇ دەگەت، ئەۋەن لە بەرامبەر ئەھەدا

پرسکلاری لکردد له باره بیرهگ ورگشه و بنچه ی زاراوی (العجد)، ئه وکش زور به لکه شاوه ی بؤى شکردهو كه زاراوه كه له (عود) واته له دوواره گه رانه و هاتووه، له برئه ئه وهى له برووه وشه سازى نابى پىتف (و) له گه ل بزوئه كورى (كسره) له دوايى كه وه بى، هه ريوهه بېتى (و) بووه به (ى) بۇ ئه وهى گونجان دروست بى له بىغىان (القطبي، 1982، 3/32)، هاوكاترىئى زورى قەلەم به دەستان وزانستخوازى ئه و بواره ی دەگرت و به رەۋام ژمارە كەلە زور له بىجمەندو زاناكىن له دەربارى ئامادە دابۇون ئه وکش به و پېرىرىجەه و گفتۇرگۇرگۇرەه وەتەن لە گە لدا دەكردن و بە دەستكراھو وەتەن پىكتە بە خىشىت (ابن الاثير، 1997، 10/296؛ ابو شامة، 2002، ص 145).

وھ نېرىچە مەلکە ئالظاهر غازى لە دانەشتىنە كائىدا تە نەك ئاره زووى لە بايه تە زمانە وانچە كان بەمچەن، بەلكو زور ئاره زووى گوگىرتن لە فەرمۇدەي ھە بۇوە لە م بوارە شدا ئە زموونى باشى ھە بۇوە، تەنائەت حەزو خولەكلە گوگىرتنى لە ناوه روئى ئە و جۆرە كەھانە ھە بۇوە كە تايەت بە فەرمۇدە نووسراون، لەم بىغەندە شدا لە سالى 612/ك612ز بىغىداروى الناصر لە ئىللە 575- 622/ك1225-1180ز) خەلەھە ئەببىاسى ھاتە حلب بە مەبەسى پىغانى رىلىخان بە مە لکە ئالظاهر كە لە بىغەندە كەھاندا كەھان، ھە بۇوە بە ناوى (روح العرفت)⁽¹¹⁾ تايەت بۇو بە فەرمۇدە، لە دانەشتىنەكدا بە ئامادە بۇوى ژمارە كەلە زور لە گە ورە پىغاوانى دەولەت خوەڭدرائە وەتەن، لە م بىغەندە شدا مەلکە ئالظاهر غازى بەپەرى تامەز زرۆرەه و گۇيى گىرتبۈو لە بىغىداروى خەلەھە بۇ ھەتھەن لە كەرۆك وناوه روئى كەھان كەھان كەھان (الذهبى، 2003، 13/690).

لە لائەلە دەكىھەش، مەلکە العادل ھاوشۇھە سەلاھە دەدىغى بىrai زور جار ھاممۇشۇي كۆرۈ لۆبۈونە وە زاسىتە كائى دەكىد بە تايەت ئى ئە وهى پە بوارى فەرمۇدە، تا جارڭىڭىن لە گەل سەلاھە دەدىغى بىrai چۈونە لۆر ووانەي زاناى دىكلى بوارى فەرمۇدەي مصىر الحافظ السلفى، لەم بىرۇوه شەوه باس لە وە دەكىت كائىك ئە و زانائە خە رەڭى و تاردان بۇون ئە وان لە بىغوان خۆكلىنىدا قىسە ئان دەكىد، لە بەرامبەر رئەوه شدا زاناى گە ورە سە رائۇنە و سەرزمەنەشىگى كردوون بەوهى ئە و باسى فەرمۇدە دەكىات وەتەنەش قىسە دەكە ن (الذهبى، 2003، 15/281؛ ابن لثىر، 1993، ص 792). لە دانەشتىنە ئە و زاسىتە مان بۇو بە دەكە وە كەھا وەتەنەش ھاوشۇھە گوگىر تەواوى ئامادە بۇوانى دىكە مامەلە كەن لە گەلدا كراوهە و تەنائەت لە گەل ئە و پلە و پاھە و دەسەلائەي ھەڭلىپۇوه ھەج جۆرە پەرچە كەندا كراوهە و تەنائەت لە گەل ئە و شۇھە مامەلەي لە گەلنىدا كراوهە، ئەوهەش يېرىپاھە زانغان تەشاندە دات لە لاي مەلکە كائى ئەھىپ كەمەت لە نزىكە وە بەو پېرى شەقەقە كەمەت لە گەل كردوون.

ئە وە لە كائىدایە مەلکە الاشرف لە دانەشتىنە كائىدا زور ئاره زووى گوگىرتن لە قورئانى ھە بۇوە، بە دەنگ قورئان خۆكە شارەزا و دەنگ نەوازە كان، بەلام جارڭىكان زور تۈورە بۇوە لە كەلەھە لە قورئان خۆكە كان بە ناوى الضىكە بن الزراد الدمشقى (م:620/ك1223ز) كە دەنگ خۆشىڭى ئەوازە و زانائە ئە لەھاتۇو شارەزا بۇوە لە شىۋاھ كائى خۆكىنە وەتەن، ئە وەش دوا بە دواي ئەوهەت لە كەلەھە لە دانەشتىنە كائى پە رىداغە كەن بە دەكىد بۇ ھە رىسى كۈي دەكىد بۇ ھەوەت بىزائى دەھۇواتە وە، دوا جار ئە وەش خواردىھو، لە بەرامبەر ئە و پەھفتابە مەلکە الاشرف بە تۈورە كەن بە خوا ئەگەر بىقتو سەرىپىشىم بىكەن لە بىغوان لە بەر كەن دەنگ قورئان وە كەن تۆ لە گەل تەواوهى مولىك وسامانى، ئەوا لە بەر كەن دەنگ قورئان ھە لىدە بىزارد) (الذهبى، 2003، 13/600). وىئە ئەوهەش زور تامەز زرۆر ئە و جۆرە كۆرۈ دەنگ قورئان بۇوە كە زەپ تايەت بۇون بە ئامۇزىگارى ورتكەن كەن دەنگ، لە م بىغەندە شدا ھەند گەن جار وە كۆ خە لەكەن ئاسا يى دەچۈوه كۆرۈ دانەشتىنە كائى مەچۇونوس بېشە واو زاناى دىيار لە بوارى زەقىنامە سبە ابن الجوزى (م:654/ك1256ز) كەلەھە بۇوە لە و كەسا ھەنلىنى لە سەردىمى خۆكىدا ھاوتاى نە بۇوە لە

ئاموژگارىکىرىدىق خەلک، بە جۆرگە لە سىت مانگى سالدا بە تايىھى لە مانگى مەزىزىدا كۆرو دانەشتىنە كائىقىچىگار قە لە بالغ بىووه و خەلک تامە زرۆي گوڭىرىنى لە ئاموژگارىكە كائىق بىوون (السبكى، 1413ھـ، 8/239). هاوكات لە و كاتانەى لە رۇزىھە لائەش بىو به رەدەوام كۆشك ودەپارىقىچىگار قەرەبالغ بىووه بە ئەدەب وھ وۇراوە بېجان، لە دەلىوتەنلىق مەذىب الدى عبدالله بن ابى الحسەن ناسراو بە ابن الاردىخ (م: 627ك/1231ز) لە دانەشتىنە كاندا بە ھ وۇراوە گۈزارشىسى لە ئازاھىرى و مەردەھىرى مەلکە ئاشرفى دەكىد (ابن خلکان، 1994، 5/336).

ھەرجى مەلکە المعظم بىوو، ئە وا لە به رئە و ئاستە بە رزەكە لەلەلە لائەھى زانستى ورۇشىنىجىمىي ھەجىووه ناسراوە بە بىيكلەو شەرعناسى مالىبىانى ئەھىوبى (ابن تغري بىرى، د.ت، 268/6) بەرەدەوام پەرۋىشى دانىشتىرى لۆرۇر لۆبۈونەوەي زاناكىش وئەدىغان بىووه، لەم بەقەندەشدا زۆر جار دەھاتە لۆرۇر وانەكائى سەھىف الدى الامدى⁽¹²⁾ لە قوتاپخانەى (العزىزە) لە دەھەشق سبەط ابن الجوزى، 1951، ج.8، ق.294)، تىيايدا وانەى دەھگوتە وھو بە گوتارو قسە كائى ھەموانى سەھى سام دەكىد بە دەگەمنە لە دەھگوتە وھو كەسىكت دەبېنى قسە ئى لە سەھى قسە كائى ھەبۈواھى، بەمەش ھە موو لائەھى تۈوشى شۇڭكەن، ھە رىزۆھە مەلکە المعظم دەھاتە لۆرۇر وانەكائى وبە تامىز رۇزەنە گوئى دەگرت لە قسە و گفتۇگۇو دەھە ئەمە لە كائىكەداشە شارە زاھى زۆرەكە ئى لە بارە ئى فەقا وَاكىرىد بىوو ز ۋەر تامە زرۆي كفتۇگۇو دەھە كېتۈوبە رۇو بۇنە وھ بېت لەگە لە زانايانى ئە و بوارە، لە مەنەنەشدا ابن واصل لە كەمانە وھە كەدا ئامازە بەوە دەكەن كائىكە مەلکە المعظم لە سالى 623ك/1225ز هاتە شارى قودس بازگەھىشى ۋىمارەھەك لە شەرعناسە كائى كەن لە بەقەندەش كەنداھەلەكلىكلىپ باوكم بىوو، بەمەبەسى ڈەچچۇون و ئالوگۇر كىرىدىق بېكۈرلا لە بارە ئى بابەتە زمانە وانى و شەرعە كان (1957، 213/3).

جىگە لە وەش كە لەلەلە المظفر شەھاب الدى ئى غازى (م: 645ك/1247ز) خاوهندارى مەلکەارقەن (سلىقەن) لە دەپارىدا زۆر حەزى بە گوڭىرىنى لە بەسەر رەت وچ كىۋىكى مەلکە تايى پېشىكان ھەبۈوه، تەنانەت خۇشى ھەندەكە جار شان بەشانى ئە وان لە به رېبۈنى زانەكارى زۆر جىۋىكى پېشىغانى گەلەۋەتەوە (الذهبى، 2003، 530/14)، سەرەزاي ئەھەش بەقانى زۆر خۇش بۇنە لەگەل ئە دەب وھ وۇراوە بېجان بە رەدەوام لە خ وئى نىزىك دەكىرنە وھو لە بەرامبەر پەسنى وستاڭشە كائىكەن پاداشى ڈەكىرنەن، بە تايىھە شاعىيى دەلىعەز الدى مودود (م: 605ك/1208ز) (ابن الفوطى، 1962، ج.4، ق.1-366).

جىگە ئامازە بېكىرىدىنە ، مەلکە الصالح نجم الدى ئى ئە كوب (م: 647_638_1249_1240ك/1249_1240ك/1249_647_638) خاوهندارى حصن لەھە (حسلەھە) بېتەوانەى بەشىڭى زۆر لە مەلکە كائىقى ئەھىوبى ھەجى مەللى بەلاي بابەتە زانىسى كان نە چۈوه، بە لام لەگە لە ئەھەشدا زاناو بىيەندىنى خ وش دەھوكت موموچە و زەڭلىشى شاشىتە ئۇ فەراھەم دەكىرنە، بە لام ئەھە جىگای ئىرمامانە بىكە لاؤلىك نە دە بۇو لەگەلەن دانەدەنەشت مەگەر لەگە لەلەن دەھەنەشت تايىھە شەھە ئە لە ئە دانەشتىنى مەختواردەنە وھ (ابن واصل، 2004، 84/6، 88).

لە لائەھى دىكە شە مەلکە الناصر داود خاوهندارى الکرك ھە مىشە لە كۆرو دانەشتىنە زانىسى كاندا زېھەلەي و لەھاتۇو خ وئى بە دەلىۋ دەھىست، لەم چوارچۈھەشدا كائىكە لە سالى 629ك/1231ز مەلکە الکاملى مامىتەن لای لە قەلائى الکرك، ئە وەش لە بەرامبەر دەلە بەرامبەر شەلەۋو خانەدەنە گە ورە لە دەپارىدار كەنخىست بە ئامادە بىووچى ۋىمارە ھەلەي زۆر لە زاناو شە رەعناسە كان كە بەكەدا گفتۇگۇر اگۇرە وھ كرا لە بارە ئى بابەتە شەرعە كان، بەكەر لە و كاتەشدا زېھەلەي و شارە زايى ناوبراو بە دەلىۋكە وەت، كائىكە مەلکە الکامل

وته‌واوی ئاماده‌بواوای دىكە چوونه بەرەھاک وەھەمۆوكەن لە سەربرگازى شافعى بۇون، ئە وە لە كارىكدا بەرەھاى دىكە كەن لە تەنەلەمەلەك الناصر داود بۇو كە ھە روهە باۋىكى لە سەربرگازى ئەبو حىفە بۇو بەرامبەر ھەمۆوكەن وەستا بۇو بە رگرى لە خۆى و بېۋۆكە كائى دەكىد بە بىئى وەھى ۵ ئىچ كامەلەنلىپەشىتكەن بىكەن بەرامبەر بە ئەوانەي دىكە كەن (ابن واصل، 1957، 14/5).

ھەندەكە لە مەلەكە كان لە ئۆشك وەربارەكائىغان ژمارە ئى زاناو ئە دىكە كان زۆر زىلتەر بۇوە لە ژمارە ى مىرو فەرماندە و سەرلەشكە كان، ئە وەتا لە بارە ئى مەلەك المنصور مجد يېھىكە مەلەك خاوهندارى حماھ دەگۈترىت: ((نېزكەن دوو سەد شەرعناس وزمانە وان وئەوانە ئى خەرگە بۇون بە فەلسەفە و لۆزكە ئەندىزلىپۇ ئەسىقە ناس وئە دىكە وە ئۇراوە بىچى لە خزمە ئى دابۇون)) (ابن واصل، 1956، 79/4؛ 1974، 12/4؛ الکتبىي).

لە لايەكى دىكەش، دانەشتىنە ئەدەبەكايىھەواجىڭى ئەنچىگار زۆرى ھە بۇوە، تەنانەت زىكەررۇنى بىلا ئەنگەر بىگۈترىت دەگەمنەن بەرچاۋ دەكەن لە ئەنچىگەن بەگىشتى مەلەك بەلائى ئەدەب وشىغۇرۇ ھۇزراوە نە چووبىئى، ئە و زىلتەر لە و زەنگە و پاشخانە زانىتى وئەدەبە سەرچاۋە ئەنچىگەن لە ئەدەب وشىغۇرۇ ھۇزراوە نە ھە رەپەنچى ئە و دەكىت دەربارەكائىغان ئەنچىگار قەرەبالغ بۇوە بە ئەدەب و ھۇزراوە بىجان، بە جۆرگە لە بارە ئى مەلەك المنصور ھوسف خاوهندارى شام دە گۈترىت: ((ژمارە كەنلەك زۆر لە ئە دىكە وە ئۇراوە بىجانى لە خۆى نزىك دەكىدە وە لەگەللىنىدا دادەنەشت، تەنانەت لە خودو زەنگى خۆشىغا خۆشەوەكسى ئۆئەدەب وشىغۇرەنگى دابەھە و تونانى باشى ھە بۇوە لە دانانى كەش وسە روا بۇ ھۇزراوە كانى)) (القوتىي، 1992، 142/2). جىڭە لەوەش لەگەل لەنەندەكە لە ھۇزراوە بىچە كان پە ئەندەھەن تۈندۈ تۆلى ھە بۇوە تاوهە كار گەنەشتىبۇوە ئەوەي گەر ماوەھەك لە دەربارى دىلار نەبۇواھە ئە وا بە پەرۋىشەھە و لە ھەوالى دەپرسى وبەدواڭىدا دەھكارد، ئەوەش بە یەرۇونى بە رجەستە دەبى لە بىخوان مەلەك الناصر ھوسف خاوهندارى شام و مجد الدى عبدالرحمن ابن العدھر دەڭلى وەقىدراروى ناردوتە لاي و بە ھۇزراوە لە ھەوالى پەرسىوھە روهەك دەلى:

اقول لىدىمى عەن صارت بەمەجيى لقد خفت ان تىكىن عەنلىقى

فقالت جفووي لا تجف فەخض عبرى فېشراك قد اوپى قىمىص لەھوسف (القوتىي، 1992، 312/3).

بەدەر لە ھەمۇ ئەو جۆرە دانەشتىنە يىنامازە بۇ كرا، لە ھەندەكە دانەشتىنە كاندا ھەكتە كراوە بۇو وەھەست نەدە كرا لەگەل مەلەك دانەشتىوون، لەبەر ئەوەي كەش وەھەواي بېكەنەن وگالشە و گەب بالى دەلەشا بەسەريدا، ئەوەش بە رەپەنچى لە كەس بېكەن مەلەك المنصور مجد ئى دووھە خاوهندارى حماھ زەنگى داوهەتەوە لە دانەشتى دەربارەكائىدا حە زى لە گالشە و بېكەن بۇوە و ھەمەشە خۆى دەستېپەشخە رەبۇوە بۇ ئە وە دانەشتىنە كائى كەش ئەنچىگەن كراوە وەر بىگىت (الصفدى، 2000، 9/5).

2 _ گۆرانىي و مۆسقىقا

گو گەرتەن لە مۆسقىقا گۆرانىي شەقازىڭى دىكە ئى كات بە سەر بىردن بۇوە لە لايەن مەلەكە كائى ئەھىبى، لەم بىرۇوه شەوه گەنگى و باھاخى زۆر كەنداوە بە گۆرانىبىتو مۆسقىقا زەنگەن كان و نېزكەندا كردونەتە و لە خۆكىان وبەشدار كەن بېكەرەن لە بەش ئەكەن لە دانەشتىنە تابىھەنە كائىغان، ئەوەش بە لەبەر چاوهگۈرى ئەوەي كە مۆسقاو گۆرانىي بە تابىھەنە ئەنچىگەن كەندا ھەۋاش و لەسە رخۇ

کارگه‌ری زوری هه‌ده له سه رهه‌ست و سه قزی ئاده می‌قاد، له م سونگه‌که‌وهش به زمانی هه‌ست و سوژو ناخ له مروف ناوزه‌ند ده‌کریت (شلی، 1986، ص 181)، هه‌ریوه‌داهه‌نجه‌ی ئه وه ده‌کریت مه لکه وده‌سه لانداران وه کوچه لکه‌کی دوو سه ره به کارکنن ھئاوه هه مربو ئاسوده‌کردی ده‌رون ورخ و گلکلکن، هه‌م له ئاهه نگ وینه و دانهشتنه تابه‌نجه کانکن چیکان لکه‌رگرتووه بو خوشی وکات به‌سهر بردنکن.

هه‌ندی له مه‌لکه کانی نه‌کوبی گه‌کووه‌دی گوکگرتن له گورانی و موسقا بیون، تهناهه‌ت ھیج که له دانهشتنه تابه‌نجه کانکن نه‌بیوه مه‌گه ره لایه‌ن نه‌وانه وه گه رم و گوری ج وش و خروشی پچه‌درای بیچه، به شنکه‌هک مه‌لکه الافضل خاوه‌نداری دهه‌شق ناسرا بیوه وهی ئاره‌زووه‌لکی بکشوماری هه‌بیوه بو گوکگرتن له موسقاو گورانی له شهوان ورژدا (ابن واصل، 1957، 40/3)، به‌لام تا سه‌ر به‌رده‌وام نه‌بیوه له‌سهر بروچوون له ژلکی خوشگوزه‌رای، به لکو دواحار وازی له ژلکی دویکلی ھئاو ته‌رەلخ وی ته رخانکرد بو خواپه‌رسنگ و نووسنجه وهی قورئانی پیرۆز به ده‌سی خوی، به‌لام ئه و هه‌لوقشتنه ھیج کارگه‌ری نه‌بیوه له سه رزیلکی سکلسی و به ماھه بیوچی سه‌ری ناھه‌وه.

هه‌روه‌ها مه‌لکه الاشرف کوری مه‌لکه العادل بروچوو بیوه له ژلکی دویکایی، به تابه‌ی له تهناهه‌ت کانکن زانکوکنه که‌سکه به ئه‌زمیون و شاره زاھئ وه وه‌ولکنداهه په‌لکه‌شی بکه ن بو ئه‌وهی که‌لک وسیود له به هره‌کانی وه‌برگرن، ئه وه‌تا مه‌لکه المعمظم خاوه‌نداری دهه‌شق ئاره‌زووه‌ی گوکگرتن له موسقاوی هه‌بیوه، له‌م نه‌نده‌شدا کانکن گوچیسی هه‌والی ئه وه بیوه که شمس الدی الخویی (م: 637/1239) هانقته دهه‌شق، دهست به جی به دوای دا نارد، ئه‌وهش هاته دانهشتنه کانی و به ئامیری قانون موسقاوی بو ژله‌ی وله‌گه‌لیدا گورانی ده‌گووت، له به‌رامبهردا مه‌لکه المعمظم خوشحال بیوه به هه‌ردوه توانکانی و داوای لکه‌رکلکه‌ری بکات له کات به‌سهر بردنی شهوانه‌کانی (النویری، 2004، 177/29).

ئه‌وه له‌وهش هه‌ندلکلکن مه‌لکلکن به‌لای موسقا دا چووه و تاراده‌هک شاره‌زایلکن بکا هه‌بیوه، تهناهه‌ت کانکن زانکوکنه که‌سکه به ئه‌زمیون و شاره زاھئ وه وه‌ولکنداهه په‌لکه‌شی بکه ن بو ئه‌وهی که‌لک وسیود له به هره‌کانی وه‌برگرن، له‌م نه‌نده‌شدا کانکن گوچیسی هه‌والی ئه وه بیوه که شمس الدی الخویی (م: 637/1239) هانقته دهه‌شق، دهست به جی به دوای دا نارد، ئه‌وهش هاته دانهشتنه کانی و به ئامیری قانون موسقاوی بو ژله‌ی وله‌گه‌لیدا گورانی ده‌گووت، له به‌رامبهردا مه‌لکه المعمظم خوشحال بیوه به هه‌ردوه توانکانی و داوای لکه‌رکلکه‌ری بکات له کات به‌سهر بردنی شهوانه‌کانی (النویری، 2004، 177/29).

ئه‌وه له کاتیکدایه رشید الدین ابن خلفة (م: 649/1251) وکو که‌سکه بیهه‌مه‌ندو شاره‌زا له بواره‌کانی پزکشکی وئه‌ندا طوی وئه ده‌ب، پاچه‌هکی به رزی هه بیوه له لای مه‌لکه العادل وکوره‌کانی، له‌گه‌ل ئه‌وهش شاره‌زاھئ لکن بیچه‌ی هه‌بیوه له بواری موسقاو گورانی گوت‌ندا، له‌م بیوه‌شی وه په‌سین وستاکشی زور کراوه به وهی له سه رده‌می خوکدا هاوتای نه بیوه له ژه‌نکت موسقا به ئامیری عود وهاوکات خاوه ن ده‌نگلکتی نه وازه‌ش بیوه (ابن ابی اصیعه، د.ت، ص 736-739)، هه‌ر بیوه مه‌لکه المعمظم زور له خوی بیکه کرد وه وه بیوه له بیوه وله دانهشتنه وکات به سه ربردنکه کانکدا موسقاوی بو ده‌زه‌نی و گورانی بو ده‌گوت تا جارکلکن مه‌لکه الکامل می‌وانیچه لکن له دانهشتنه کانی بیوه له شاری دهه‌شق ابن خلفة به گورانی وده‌نگه نه وازه‌که‌ی سه‌رسامی کرد، له به‌رامبهردا مه‌لکه الکامل بیکی گرت و به بیچه سه‌د دهاری مصری پاداشتی کرد (ابن ابی اصیعه، د.ت، ص 739). به هه مان شنکه، ابو العباس هه زیانی ناسراو به صلاح الدین اربیلی (م: 631/1233) گورانی بیکو و ھیچ‌نکتی دکلوی سه‌رده‌می خوی بیوه و سه‌ره‌تا له خزمه‌ی مظفر الدین گوچیسی خاوه‌نداری هه‌ولکن بیوه، پاشان بروکردوتنه ناوچه‌کانی شام و له خزمه‌ی مه‌لکه القاهر کوری مه‌لکه العادل بیوه، له دوای ئه‌وهش وکه گورانیچه‌کی نه وازه ساته خوشه‌کانی له لای مه‌لکه المغیث کوری مه‌لکه

العادل به سه ر برد و دو و گه ری کرد و دو و گه رانه کارکدا، دوای هه مو و نه وانه ش ج و قته مصرو له لای مه لکه الکامل پا که هی به رزی هه بوبه (ابن العد هم، د.ت، 983/2، الصفدي، 2000، 7/40-41). هه مو و نه وانه ش نه و راسته مان بؤ به دکار دخنه ن گورانیه ده نگ خ و ش و نه و ازه کان هه مرکشہ تو انکو ظنه بینه ج گه ایره زامه ندی ده سه لاتداران وبه رده وام پاهه کی به رزکن هه بوبه له لاطه.

ج گای ئاماژه بکانه، 5 ده نگ جار گورانیه ده نگ نه و ازه کان له چوارچووهی که و دلکن بوبون لکه له بکان خ و کشدا ئال و گورکن کرد و دو و گه رانه شدا مه لکه الناصر داود له سالی 636/1238 سه ر داگ مصری کرد و دو و گه رانه ش ج و قته لای مه لکه العادل دو و دهه لکه دکاری برد و دو و گه رانه ش بکه هاتبو و له 5 ده نگ قاب و په رداعی نه و ازه تا عبیت به مه خواردن وله ده نگ ژماره يه ک گورانیه ده نگ نه و ازه لکه ئامری چنگکان ده زه ندی، لکه به رامبه ر که و ده شدا مه لکه العادل پکشوازیه لکه گه رمی لکرکدو به 5 مان شکوهی که و کوئمه لکه دلکوی بکایه وه (المقریزی، 389/1، 1997).

وه نه بکه ته بکلکوان بق مه لکه کاری نه یوبی مؤسیقا لکن ژه نه بکه و گورانکن گوتیع، به لکو کچ و که نه بکه جوان و ده نگ خ و شه کانه ش لکه ناو لکشک و دانه شتنه تا عبیت کاندا به ده نگ نه و ازه کانکن گورو نه بکه زکنرکنداوه به خ و شی و کات به سه ر بردن کان، لکه مه نه بکه نه ده شدا هه ر ده لکه لکه کان لکه نه بکه که نه بکه لکه خزمه لکن دابوون، نه و دتا لکه کاتی هاتی ضیفه خاتونی کچ ده مه لکه العادل (م: 640/1242) بک حلب به مه بسی شوکردن به مه لکه الظاهر غازی سه د که نه بکه گلکن ده کرد گشتکن لکه نه بکه دکار بوبون لکه کان (ابن واصل، 214/3، 1957). سه ره رای نه و دش هه نه ده لکن لکه بکگای به هر ده تو انکان لکن لکه ژه نه بکه مؤسیقا لکن گوتیع گورانکدا پاکن لکن بکر بوبه، نه و دتا مه لکه العادل که نه بکه هکی هه بوبو به ناوی فنون که ناسرا بوبو به (فنون العادل)، به دلکوی لکه لاهن مه لکنیروم بقی هاتبو و نافره نه بکه ش فوخ و شه نگ بوبو، لکه هه مان کاتدا خاوهن ده نگ لکن نه و ازه ش بوبو، هه ر بکه لکه ناو لک و شکدا سه رنجی هه مو و ای خ و که ای رکشا بوبو (ابن فضل الله العمري، 1423هـ، 10/636-637).

ج گه له و دش، هه نه ده لکه کان گوکگرتن لکه مؤسیقا لکن گورانک لکه بکو دل و ده رونکندا ئا و ده بوبو، به شکوه هک مه لکه الامجد خاوه نداری بعلبگ شه های ده نگیه لکه لکه که نه بکه ده نگ خ و شه کاری بوبو که ناسرا بوبو به (السوداء)، لکه دوا ر بوزه کاری ژکسی جی 5 کشتبوو، به لام کاره کو عجستی هه والی کوشتنی مه لکه الامجد بوبو لکه سالی 1230/628 لکه لاهن بکه لکه لکه خزمه تکاره کاری، دو و باره گه راهه و شکوه نکردو و لکه داخا بیشکه کهی خ وی دراندو ده سنت به گورانک کردو گوونی:

وقد كنت ارجو طفها ان ظلم بع فلا طفها وافي ولا اجتمع الشمل

فلما احسست بالمات تعطفت علي وعندی من تعطفها شغ———ل

ات وح كلض الموت بعبي و بعها وجاءت بوصل حن لا تفع الوصل (مؤلف مجھول، 2010، ص 386)

هه نه ده لکه جار مه لکه کاری نه یوبی به بونه ی سه رکه و ته کانکن ئا هه نگ گه و ره کان سازده کرد و بکلکدا که نه بکه ده نگ خ و شه کان به ده نگ بی س و زو نه و ازه کانکن ئاما ده بوانغان سه ر سام ده کرد، لکه مه نه بکه نه ده شدا مه لکه الکامل دواي و ده رناني خاچه کانله شارى دمیاگ لکه سالی 618/1221 ر ئا هه نگ خ و خوانکنی گه و رهی ئاما ده کرد به ئاما ده بوبونی ژماره لکی زور لکه مه لکه و کاری دهستان که لکه المعمتم خاوه نداری دهه شق و مه لکه الاشرف

خاوهنداری ناوچه کایپرۆزه‌لات ئاماذهبوون، لەگەل ژمارەھەئى زۆر لە گۆرانىگىتو مۆسەقا ژەن و ھۆنراوه بىوان، لەم ئاهەنگەدا مەلکە الاشرف داواى لە كەنۋەھە كە خۆى كرد بە ناوى (ست الفخر) گۆرانى بۆلىتى، ئەوکش لە بەرامبە ردا هەستا ھەوھە سەرپى ودەستى داھە ئامىتى عودەكەى دەسىكىرىد بە گۆرانى گۇتن وگۇورى:

ولما طغا فرعون عكا وقوم أي نحوم موسى وفيده العصا أغراقهم فى الهر بعضا على بعض هەلبەته ئەو ونانەي كە دەكىوت بىت كارداھەوھە بىوو، لە بەر ئەوھە باسى گەورەي مە لەك الاشرقى دەكىد، هەر بۆھە مەلکە الكامل داواى لەكىرىد كە بىت دەنگ بىت، دواي ئەوھەش فەرمانى بە كە نەقەھە كە خۆكىرىد گۆرانى بلىتى، ئەوکش دەسى داھە عودەكەى وگۇورى:	وجاء إلى مصر لفسد في الأرض أهل دى الكفر قوموا لتنضرو أعياد عيسى ان عيسى وقومه لما قد جرى في وقتنا وتجدوا وموسى جماعة مصرون مجدًا
--	--

دەلۋە ئەو گۆرانىش بىووه جىڭايىرە زامەندى مەلکە الكامل، لە بەر ئەوھە وەتايى ھەممەھە نگى بىھان براکانى بىدا لەخىرا بىوو بۆلۈمەنەدەنگى گەورەكەى، ھەربۆھە بە پېشى سە دەھار پاداشتى كىد، ھاوكات بە ھە مان شەھە ئە و پاداشتى كەنۋەھە كە بىراشى كىد (الدوادارى، 1972، 1975، ابن اطس، 215/7، ج1، ق1/263).

بە دەر لە وەش، ھەندى ئەنلىك مەست وگەنرۆدەي گو گەرتىن لە گۆرانى و مۆسەقا بىوون، بەشىھەك كايى گۆرسىنى مۆسەقا دەبىوون و كىل وسە رگەردان دەبىوون ئاگا ئان لەدەوروبەرى خۆكىش نەدەما، ھەرەك مەلکە الصالح نجم الدى ئە كوب، كائەنگى كۆنەستى گۆرانى دەبى و لە شۇقى خۆى مت دەبىوو، تەنانەت ئاماذهبووانەش ئەوانەي لەگەللى بىوون واڭلى دەكىد، وەك بلىتى چۆلەكە بەسەر سەرەنە وە وەستا بىت (الحنبلى، 1987، ص381).

3 _ دانەشتىرى مەھخواردىنە وە

سەبارەت بە دانەشتىرى مەھخواردىنە وە، ئەوا بەشەك لە مەلکە كايى ئە كوبى ھاو شەھە ئەزۆزك لە مەلکە ورچىرەو كار بەدەستانى بېشىو گەنرۆدەي خواردىنە وە خواردىنە كەنەدە كانغىردووھە بە رەدەۋام خۆى لىت بە دوور بىگىتى، لە بە رئە وە كارو كرده وە ئە شە ئانە، ھە روھە دەفە رەمۇك: { ۚإِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ أَذَلَّ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ فُلْحُونَ } (سورة المائدة، اللاقى، 90)، بەلام ئەوھە لەقەدا جىڭايى باسە، تەنگىلەلەكە كايى ئە كوبى نە بىوون، لە ناو كۆشك (13) و دەربارە كارگان لە دانەشتىرى تاپەنە كەنەدە كات بە سە رېرىغان مە ئان خواردىتە وە، بەلکو لە قۇناغە كايى بېش ئە وانەش مە لەك وە دەسە لاتداران بەش ئەنلىك كاتى تاپەن تە رخانىرىد بىو بۇ مە خواردىنە وە، بەلام بە رىۋەھە ئە وەتا ھەندى ئە شە و ورژىكىداھەك جار خواردووھەنلىنە وە، ھەندى ئەنلىك سېرىۋەز جارىك، ھەندى ئەنلىك مانگانە جارىك، تەنانەت ھەندى ئەنلىك ھەممو كات سەرخۆش وبەخۆش بىوون (الجاحظ، 1914، ص ص151-152)، لەقەدا ئەوھە بە ماناى ناوزراندىن و تانە دان نەكە خود ئە و كەسا ئەنلىك، بەلکو دوور لە كارىرامىكارى

ashrab harratna sabiqha al-hadd
bal' qunayt wa bayt tarbiya
salaf rah min qabil ma 'asrat rorqha al-kram fi al-unaqah
fa-kastut riqha al-sabaya wroot latifa al-mazn bi al-asanah
khususi baha ah ift tamaiyal
ahsan min hazzat al-amalat (ibn qazl al-mashid, 2002, 369)

ههـر چهـنـدـهـ مـهـلـكـ العـادـلـ خـوـيـ لـهـ ٥ـ دـعـ بـارـكـداـ مـهـىـ نـهـ خـوارـدـوـتـهـ وـهـ، بـهـ لـامـ بـهـ بـقـهـوانـهـ وـهـ
کـورـهـ کـانـیـ مـهـ لـكـ العـادـلـ نـهـقـاـنـخـانـ خـ وـشـ بـوـوـهـ لـهـگـهـ لـ خـوارـدـنـهـ وـهـ، بـهـ جـوـرـكـ مـهـ لـكـ الـكـاـمـلـ،
خـوارـدـنـهـ وـهـ کـاتـ بـهـسـهـرـ بـرـدـنـ بـبـوـوـ بـهـ بـهـشـكـ لـهـ زـلـشـيـرـزـانـهـ، بـهـ شـعـفـهـهـكـ هـهـ مـوـوـ رـوـزـكـ دـواـيـ
تـهـواـوـ كـرـدـيـ ئـرـكـهـ کـانـيـ خـوارـدـنـيـ دـواـيـ زـهـمـيـ خـوارـدـنـيـزـانـهـ وـهـ نـجـامـ دـانـيـ نـوـكـيـ شـعـوانـ،
هـهـلـهـسـتـاـ بـهـ گـوـرـكـيـ جـلوـ بـهـ رـگـ وـبـشـاـكـيـ خـوارـدـنـهـ وـهـيـ دـهـبـوـشـيـ⁽¹⁴⁾ وـتـاـوـهـ کـوـ درـهـنـگـانـظـيـ
شـهـ وـهـ خـهـرـكـيـ خـوارـدـنـهـ وـکـاتـ بـهـسـهـرـ بـرـدـنـ بـوـوـ (مـؤـلـفـ مجـهـولـ، 2010، صـ417). هـهـرجـيـ مـهـ لـكـ
الـاـشـرـفـهـ، ئـهـ واـزـوـرـ بـهـ خـ وـشـيـ زـلـهـلـهـ، تـهـنـاـنـهـ تـهـ شـلـكـيـ زـوـرـ لـهـ سـهـ رـچـاوـهـ کـانـ جـهـ خـتـ لـهـ وـهـ
دـهـکـهـنـهـ وـهـ کـهـواـرـوـوـ چـوـوـ بـوـوـ لـهـ زـلـشـيـ دـوـنـكـيـ وـزـوـرـيـهـ کـاتـهـ کـارـيـ بـهـ خـ وـشـيـ وـخـ وـشـگـوزـهـ رـايـ
بهـسـهـرـ دـهـبرـدـ، بـهـ تـاـيـهـ ئـيـ لـهـ خـوارـدـنـهـ وـهـيـ گـوـگـرـتـنـ لـهـ مـؤـسـكـفـاـوـ گـوـرـانـيـ (ابـنـ الـعـبـرـيـ، 1992،
صـ250؛ اـبـوـ الـفـدـاءـ، 1999، 175/3؛ الـحـنـبـلـيـ، 1987، صـ297).

جـگـهـ لـهـ وـهـشـ، مـهـ لـكـ المـعـظـمـ مـهـ ىـ قـرـكـيـ بـهـ سـهـ لـهـفـهـ وـدـكـارـ بـوـوـ، بـهـ تـاـيـهـ ئـيـ لـهـ
خـوارـدـنـهـ وـهـيـ شـهـرـبـهـتـ وـگـھـاوـهـيـ خـورـماـوـ ئـاـوـيـ هـهـنـاـرـ، لـهـمـ بـھـوـهـنـدـهـشـداـ زـوـرـ جـارـ کـهـ وـقـتـهـ لـهـشـهـ وـهـ
مـلـمـلاـيـتـ لـهـگـهـلـ دـادـوـهـرـهـ کـاتـ بـهـوـهـيـ دـاـوـاـيـ لـهـکـرـدوـونـ فـتـوـيـ خـوارـدـنـهـ وـهـيـ ئـهـوـ جـ وـرـهـ لـهـ گـھـاوـانـهـيـ
بـوـ بـدـهـنـ، لـهـ بـهـرـاـمـبـهـرـشـداـ هـهـرـ هـلـكـلـلـخـخـيـ بـوـوـاـهـوـ نـهـچـوـبـاهـ زـيـوـ بـارـيـ نـوـجـوـونـهـ کـانـيـ وـبـهـ دـلـيـ
ئـهـ وـقـسـهـ ئـىـ نـهـکـرـدـاـيـ، ئـهـ وـلـهـ کـارـهـکـهـ ئـىـ دـوـوـرـيـ دـهـخـسـتـهـ وـهـ (سبـطـ ابنـ الجـوـزـيـ، 1951،
جـ8/674). ئـهـوـتـاـ دـادـوـهـرـيـ دـهـمـشـقـ شـرـفـ الدـىـ المـوـصـلـيـ(مـ: 629/1232) زـلـكـ بـوـوـ لـهـ
قـورـيـاـهـ کـانـيـ دـهـسـىـ ئـهـ، دـاـوـاـيـ ئـهـ وـهـيـ دـاـوـاـيـ لـهـکـرـدـ کـهـ خـوارـdـnـهـ وـهـيـ گـھـاوـهـيـ خـور~ماـو~ ئـاـو~ي~
ھـھـنـارـيـ بـوـ حـلـالـ وـرـگـهـ بـغـرـاـوـ بـكـاتـ، لـهـ بـهـرـاـمـبـهـرـداـ ئـهـوـکـشـ نـهـھـاتـهـ زـيـيـ بـارـيـ قـسـهـ کـانـيـ گـوـوتـ:ـ
((لـهـ وـبـاـبـتـهـ نـاـچـمـهـ سـهـ قـسـهـ کـانـيـ بـقـشـهـ وـاـبـوـ حـرـفـهـ، مـنـ لـهـسـهـ رـبـیـاـزـیـ مـجـدـمـ(دـ.ـخـ) ئـهـ وـعـشـ
حـھـرـاـمـيـ کـرـدـوـهـ)) (الـذـهـبـيـ، 2003، 13/878)، سـهـرـئـهـ نـجـامـ لـهـبـهـرـ هـهـلـوـعـسـتـهـ کـانـيـ لـهـ کـارـهـکـهـ ئـىـ
دـوـوـرـخـسـتـهـ وـهـ. لـهـبـهـرـوـشـنـايـيـ هـهـمـوـهـ وـهـاـنـهـ دـهـگـورـتـ مـهـلـكـ المـعـظـمـ بـوـهـ ئـهـ وـهـزـهـ بـيـ ابوـ
حـرـفـهـيـ قـبـوـلـکـرـدـوـهـ وـهـدـمـارـگـھـيـ بـوـوـهـ بـوـيـ، لـهـ بـهـرـ ئـهـوـهـيـ خـوارـدـنـهـ وـهـيـ وـگـھـاوـهـ کـانـ لـهـ ئـاـوـيـ
خـور~ماـو~ھـھـنـارـيـ ئـاسـاـيـيـ کـرـدـوـهـ ئـهـگـهـ بـنـطـنـهـ وـهـ سـهـرـخـ وـشـ نـهـيـ (بـدـويـ، 1953، صـ10).

سـهـرـهـرـاـيـ ئـهـوـشـ، هـھـنـدـكـ جـارـ بـعـجـعـيـ ئـهـوـهـ دـهـكـرـىـتـ، خـوارـdـnـهـ وـهـيـ لـهـ رـاـدـهـبـهـ دـهـرـيـ مـهـ لـكـ
الـمـعـظـمـ کـارـگـهـرـيـ هـھـبـوـوـهـ لـهـ سـهـرـ بـھـجـوـنـيـ بـھـوـهـنـدـيـ لـهـگـهـلـ بـراـکـانـيـ، بـهـ شـھـفـهـهـكـ لـهـ سـاـلـيـ
623/1226 زـمـهـ لـكـ الـاـشـرـفـ مـکـوـانـيـ مـهـ لـكـ المـعـظـمـ بـوـوـ لـهـ شـارـىـ دـھـشـقـ، لـهـ وـکـاتـ وـ
سـاـتـهـشـداـ نـھـقـاـنـيـ مـهـلـكـ المـعـظـمـ خـ وـشـ بـوـوـ لـهـگـهـلـ جـلـالـ الدـىـ خـوارـزـمـ شـاهـ، بـهـ لـامـ لـهـ مـلـفـهـ ئـىـ
خـوارـdـnـهـ وـهـلـكـ بـهـ هـكـهـوـهـ المـعـظـمـ ئـهـوـنـدـهـ زـوـرـيـ مـهـيـ خـوارـdـnـهـهـ تـاـوـهـ کـوـ سـهـرـخـ وـشـ بـقـهـ وـشـ بـوـوـ،
ئـاـلـمـ سـاـتـهـشـداـ سـوـكـدـيـ بـهـسـهـرـيـ سـوـلـتـانـيـ خـهـوارـزـمـهـ کـانـ خـوارـدـ، ھـكـتـرـ ئـهـ مـرـهـفـتـارـهـ شـ بـوـوـهـ
جـھـگـاـيـ بـعـگـهـ رـانـيـ وـتـوـرـهـبـوـونـيـ مـهـ لـكـ الـاـشـرـفـ، هـهـ رـبـوـهـ دـهـسـتـ بـهـ جـيـرـوـوـکـرـدـهـ لـاـيـ مـهـ لـكـ
الـكـامـلـ لـهـ مـصـرـوـ پـاشـانـ جـوـرـكـ لـهـ هـاـوـيـهـ هـاـنـعـهـيـ لـهـ نـھـقـاـنـدـاـ هـاـنـهـ کـاـهـهـ وـهـ (الـنـوـيـرـيـ، 2004،
89/29). ئـهـ وـهـ کـاـهـکـدـاـهـ مـهـ لـكـ الـحـاـفـظـ نـورـالـدـ ئـنـ اـرـسـلـانـ شـاهـ خـاـوـهـنـدـارـيـ قـهـ لـاـيـ جـعـبـرـ
هـاـوـشـھـھـ بـرـاـکـانـيـ نـھـقـاـنـيـ زـوـرـ خـ وـشـ بـوـوـ لـهـگـهـ لـ خـوارـdـnـهـ وـهـيـ مـهـيـ، تـهـنـاـنـهـ تـ5ـ ھـدـهـ زـوـرـ

دهخوارده و تاوه کو دهگه کشته ئاستى بچوشبون و سه رخوشبون، ئه وەش هەندىڭ جار بىنگدانەوە خراپى هەبۇو بەسەر بىكلىۋە لۆكىتە كائى بەرامبىر بە كار بە دەست و كە سە نزىكە كائى (ابن نظيف الحموي، 1981، ص 223).

ويڭى هەمۇ ئەوانەش، بىقىنى ئە و دەكىرت لە هەندىڭ كات و ساتدا، بە تابىھى لە و كاتانە ئى مەلکە كان كۆك و تە با بۇون پېشىتىيەكتەن گىرتۇوھ ئە وە رىسى برا بە ئەكە وە خواردوڭشەتەوە، ئەوەش لە مەلکە ئى سەركەوتىن بە سەر خاچىھ كان وەدەرنەغان لە شارى دەمكىڭ لە سالى 1221/61ك، مەلکە الڭامىل ئاھە نىڭلىكى گەورە سازىرىد بە ئامادە بۇونى ھەرەك لە مەلکە الاشرف و مەلکە المعظم براى، كە بىعىدا بە خواردنە وەي مەي و ئاھە نىڭ گەرگان گۈزارشىتەن لە خوشە كائى ئە وە سەر كەوتىن كردو وە (الدوادارى، 1972، 215/7؛ المقرىي، 1997، 1، 329/1).

لەگەل ئەوە خواردنە وە بىبۇوھ بېشە ئى هەندىڭ لە مەلکە كان لە دانەشتىنە كائى كان بەسەر بىردىدا، بە لام لەگەل ئەوەشدا هەندىڭلەن لە زىزىھەر دەشەش ئامادە نە بۇون مەي بخونەوە، ئەوەش لە مەلکە ئى گىيىرانە وەھەكدا بە بىرونى بۇمان بە دىلار دەكە وەت دوايى ئە وەي مەلکەر قەھەت كەوتە دەست مەغۇلە كان، مەلکە الڭامىل كە بىرى مەلکە المظفر غازى خاوهندارى شارەكە بە بەندى كەوتە دەسىڭلەن و بىردىڭلەن لايى ھەلائۇ كە ئە و كاتە لە بىرۇھا (ئورفە) بۇو بە مەبىسى دەست بەسەر دەگەرلىقى حلب، لە و سەر روبەندەدا ھەلائۇ پە رەداغىڭ مەي بېغا بۇ ئەوەي بىخواتەوە، ئەوەش نەخواردەوە و نىڭلۇ لەكىرىد كە ئە وە شىڭلىقى حەرامە، دواتر ھەلائۇ دواتر ھەلائۇ فەرمائى بە زىنەكەي كرد كە پىرى بىدات، دووبارە پىشى ھەكىردو نەخواردەوە، ئەم ھەلۆكىتە ش بۇون جىگاى نىڭەرانى و بە توندىرىنى شەققە مامەلەن لەگەلدا كرد تا دوا جار بە خراپتەن شەققە ئەشىكەنجهلىك داو لۇتايانىن بە ژەڭلىقى ھەن (الذهبى، 2003، 14، 899/14).

شاھىنچى باسە، هەندىڭ لە مەلکە كائى ئەھىپ ئامۆزگارى نەوە كائىلەن كردووھ دووركەونەوە خۇكىلەن بىارىتىن لە مەي خواردنەوە، بەلام لە هەمان كاتدا مەسەلەي خواردنەوە بۇ خۇكىلەن بىكە لە بۇون بەشىڭلەن بەشىڭلەن، ئەوەش بىنگدانەوە زۆر كەن بۇوە بە سەر كەسپىقىنە مەلکە الصالح نجم الدن ئەھىپ، بە شەققەھەك زۆر بە كەمى بىكەللاوى خەلک دەبۇو تە بىلەن وە نە بىت كە لە دانەشتىنى مەتھىۋەرە كان ئامادە دەبۇو (ابن واصل، 2004، 88/6)، بەلگەي دەكەش لە بەرەست دان شاھىنچى ئەوە دەدەن كە مەخواردۇتە وە، ئە وەش لە مىانى گۇانە وەھەكدا ئامازە بە وە دەكىرت كائىلە العادى دووھەم دەست بەسەر كراوه، ئەلەن لە مەمالەكە كان ھارۇتە لايى مەلکە الصالح بۇ ئەوەي چارنۇوسىيەكلاپەنەوە، ئەوەش لەو كاتەدا خەرەكى خواردنەوە بۇون لە ھەلەنلەن كە دانەشتىنە كائى و فەرمائى بېكىر دەبۇو ئە و كارە ھەكلا بىنەوە و لە بەندەغانەدا لۇتايانى بە ژەڭلىقى بەكتىن (مؤلف مجھول، 2010، ص 462). سەرەتايى ئەوەش لەو راسپارەدە كە ئۆكۈرە كە ئى جەڭشىتىووھ لەۋىدا لۇمە لەن ئامۆزگارى لە خەلەنگىتىن، كەنلەنلىكىن جەختىرىدە وەھە لە دوور كەوتە وە لە مەي خواردنە وە، لەبەر ئە وە بەسەر چاواھى كەنلەنلىكىن ئەنەمانە مەلیكەنە كارى ناۋىزەند كردووھ (النويرى، 2004، 220/29-228)، بە لام ئە وە لەنلەدا جىگاى ئەنەمانە مەلیكەنە توران شاھ ھەچ كامەنلەن كە قىسە كائى باوکى لە گۆئى نە گەرتووھ بىگە لە وەش زىاتىر بە رەدەۋام خەرەكى نواندىن كارى نابەجى خواردنەوە لە رادە بەدەرى مەي بۇون (سبط ابن الجوزى، 1951، ج 8، ق 781).

لۇتايانى

توکهه دواي ته واوکرديگ ئەم توکتە وھى گەشت بهم دھئەنجامانى خوارهوه:

1_ مەلکە كارى ئەھىبى لە كارى پىشۇوه كاڭلۇدا شەۋازى كات بەسەر بىرىڭلنەن ھەممە ج ۋەر بۇوه، ئەوهەتا ھەندىڭلىن لە ئۈشكەن دەرپارە كاڭلۇن بۇوه وەك دانەشتىن لەگەل ئەدىپ و زاناو رۆشنىيغان و دانەشتىن ئەتابەت بە خۆيان، ئە وەدى دىكەش كەن زىاتر ئە و وەرزش و ھونەرانە بۇوه كە لەگەلرۇزگارى ئەوكاتدا گونجاو بۇوه.

2_ بۇمان بە دەڭىدەكە وەت لە شەۋازە كارى كات بە سەر بىرىڭلان تا ۋادەھەك زىتەرۇي و بەھەدەر دانىز زۆرى نەندا نەكراوه لەبەر ئە و بارودۇخەي ولات بېڭلا نەنەپەرى، بەتابەت ئەشەر روبەر بۇنەوەنەن لەگەل خاچەكان وە ھەلەن لۆكالىھە كارى ناوجەكە و لەشە و مەملاتىي ناوه خۆ لەسەر پېرسى دەسەلات.

3_ داۋى كەن ھەلەن بۇوه لە ئارەزواني بەشەنگى زۆر لە مەلکە كان حەزەنلىقى بۇوه، لە پاڭ ئەۋەش سوار چالىكى وڭلىرى تۆپەنچى چۆغان ھەم وەك دەرەھان و وەرزش و مەشقى سەربازى ھەم وەك دەرەھان و كات بەسەر بىردن.

4_ ھەندىڭ لە مەلکە كان لە دانەشتىنە تابەنە كاڭلۇدا گەنۋەدەي بۇون، بەتابەت مەلکەن الأفضل و مەلکەن المعلم، مەلکەن الاصغر، بەلام بەشەنگى دىكەنلىقى لە ھەنەن ھەنەشەشدا ھەرگى مەيلەن نەخواردۇتە وە بە كارەنگى ناشەرەعى و نەوكسەتراوەن لە قەلە مداوه.

5_ لە كارى بەشدار بۇوەنەن لە دانەشتىنە كارى ئەتابەت لەگەل زاناو رۆشنىيغان باپە ئەجىاواز ورژەندرابۇوه و گفتۇرگۇو دىجەت و راڭورقە وەك لەبارە وە كراوه و بەشەنگى لە مەلکە كان بەشدار بىقىلىنى ئەرەنچى و كارايىلىن نەندا كردووه لەبەر ئە و ئاستە رۆشنىيگەي و مەعرىفەتى لە بوارە جۇراو جۇرەنەن ھەلەنلىقى.

پەراوەنەكان

(1) تازى سلووقى: ھەنگە لە جۇرە كاتى سەگ وچەند تا كەتمەندەنلىقى بېڭلا ھە بۇوه، لەوانە سەرى بچۈوك بۇوه، ملى كورت بۇوه، بالە كارى كورت بۇوه، ئە وە لە كاڭىدا كەن لاقە كارى درىڭ بۇوه، جىگە لەوانەش خاوهەن لەش لەرلەنلىقى رەنگ و خەنەھەنلىقى رەنگ لە رادە بەدەر بۇوه، سەبارەت بە ناوەشى لە بىنەچەدا دەگەرەتە وە بۇ شارقۇچەكە سلووق لە ولاتىھەمەن (القزوئىي، د.ت، ص45).

(2) حارم : لە بىنەچەدا قەلەنلىقى سەختە دەكەۋەتە دەروروبەرى حلب، بەلام وەك دەرەھان بۇوه بە زۆرى دارو درەخت و سەرچاوه ئاۋىيھە كارى (لەقۇوت الحموي، 1995، 205/2).

(3) قرقەس ڭىز شار وچىگەنەكە دەكەۋەتە سەر رووبار ئىخابور نزەن كەن لە رەحبە . ئاقۇت الحموي، 1995، 328/4.

(4) سوارچاك : نازناۋىتك بۇوه زىاتر لە دۈنگىاي رۆزئاوا (ئە وروپا) وابەستە ئىسىستە مەرى دەرەبەگاھى بۇوه لە سە دەكەن ناوه ىراست، بەتابەت ئە باشۇر ئى فەرنىسا، ھە سەرەر كەن دەسکەنەك دەسکەنەك و سەرەر كەن دەسکەنەك زۆرى وەددەست خستاھە ئە و نازناۋىتك بېڭ دەبەخىشرا، بىگىمەن زۆرلەك لە مەري سەرەر كەن دەسکەنەك كارە كاڭلۇن ھەولۇندا دا بە و نازناۋىتك بېڭ دەن، بەلام زۆر بە ئەستەم بېڭەنەكەشتىن (الغلامىي، د. ت، ص35).

⁽⁵⁾ گورهپارگ سهوز: ئه و مه کانه بwoo کهوا ههفتانه دووجار سه رهشکرو فه رمانده و سهربازه کان
نھىدا لئو ده بوونه ووه، بهمه به سئى مەشق وراھ کان و نماشى سهربازى له سه رئسپسوارى
و به کاره ھانى كھل و پهله کانى شەرکردن، دلخوا له جۆره گورپانانه ش لە زۆرلىك لە شاره کان
ھه بwoo، ئه وەتا له شارى دمشق لە خوارووی قە لاکە بwoo، بەلام لە حلب دە كەۋەتە بهشى
رۆزئاواى شاره كە كە لە لاهن نورالدۇيىمەن دەرس تىكا بwoo كە لە دهورىش دەدا دارو درەختى
زۆر چاندرا بوون، هەر بۆھ بە گورهپارگ سهوز ناسرا بwoo (ابن شداد : الاعلاق الخطى نەر، 1991،
خ. 1، ق. 81).

⁽⁶⁾ گورهپارگ الحصى: ئه و گورهپانه ش دە كەۋەتە باشورى شارى دمشق و زەقلىزەتە ىچە و
زەق ولماوى بwoo، سەرلىشکرو سەربازه کان مشق و برادھان و نماشى سه رباھلىق نەدا ئەنجام
دەدا (سوفاجە، 1936، ص 40).

⁽⁷⁾ الجوكنار: زاراوهھاڭى لەكتراوە بېڭىك ھاتووھ لە دوو برگە ، جوكان واتە گۆچان، دار ھە لڭرۇ
پارىزەرى، بەھەكە وھ ئه و نازناوھ دەدرا بە كەسەڭى كە دەبwooھ ھەلگرۇ پارىزەرى گۆچانى مەلھىك لە
کاپىچەلىكىرى دەندا (ابن طولون، 1992، ص 64).

⁽⁸⁾ شەترەنچ: زاراوهھاڭى فارسەھ، لە بنەرەتدا شەش ىرەنگە ، مەبهست لىيى مەلھىك و وەزكۈو
 فعل وئەسپ وقه لاؤ سه رباھ (القلقىندى : 1987، 158/2؛ السخاوىي، ، مخطوطە مصورە،
ص 37 ڭلخود دەگۇتىرىڭى لە بنەرەتدا لە زاراوهھ (شاتورانجا) ھەندىيە وھ ھاتووھ كە بە واتايىلىرى
شەھىر (جەنگ) دەت. Murray, 1913, p: 50)

⁽⁹⁾ ئه و لۆشكە بە شەھەزەدىھە زۆر جوان بىرەنداوە لە دەمىشق لە لاهن مەلھىك الاشرف،
تەنانەت خۆى باس لەھە دەكەت تەواوي موللۇك و سامانى خۆم فرۇشت لە يۇزىھە لات لە بېقاۋى
ئه و دوو شوقە، ئه و مولكانە شەھەجەپەھە ئەمگەر بۇ چىتىۋەرگەرتن نە بېت لە مانە وھ
حەسانە وھ نەھەندا (ابن واصل، 1957، 144/5).

⁽¹⁰⁾ شار ۋچىھە ئەباسە: دە كەۋەتە ولاقى مصرون ئىوانى لەگە لى شارى قاھ كىھ پانزە
فرسخە/90 كم، ئه و ناچىجه ناسرا بwoo بە زۆرى دار خورما زە لەکاوه کانى بەھەش بالشە دەھەن
زۆر رۇوەلەنگە كە دەمىش كارئاسانى زۆرى دەكىد بۇ كەردار يەواكىرى، سەبارەت بە ناواھى لە
عباسە كەچى ئەحمدە بن گولون ھاتووھ (لەقۇتالى جەنەمەن، 1995، 75/4).

⁽¹¹⁾ روح العارفەن: ئه و كەنھە بېڭىك ھاتبىو لە حەفتا فە رەمۇودەھى بېھەمبە (د.خ.) كە خەلقە ناصر
لدى الله لە فە رەمۇودەھى باوهەرپەكىراوە کان وھەرگىر بېڭىك ھۆمار كەركە بwoo، ئه وەش دوا
بەدواى ئەوهى خۆى خەرقەد بە لۆكەردا وە گەنەنە وھەنە رەمۇودەھى، پاشان داواكەرد ئە و كەنھە لە
زۆرەبى ولاقى وھەرەنە كان دابەش بىرىغە بۇ ئەوهى ھەموو لادەك لە نزىكە وھ بېھە وھ ئاشنا بن
وېخۇقتە وھ. (بىوانە: ابن واصل، 1957، 228/3-233).

⁽¹²⁾ ابوالحسن عەلەھى كۈرى كۈرى عەلەھى كۈرى مەجد، لە سالى 1156 ك/ 551 لە داڭى بwoo،
چەندى شوقە گەراوه وھە بەغدا، شام، مصر، خاوهەنچە چەندى شەھەرمەي دانسىقە و نەوازىھ لە¹
بارەي فەلسەفە و لۆزەنچە، لەوانە (لباب الالباب فى المنطق)، (مأخذ على المحسول)، (شرح
الجدل الشرف)، (أبكار الأفكار)، دواجارد لە سالى 1233 ك/ 631 ز لە دەھەشق لۆچى دواى كرد.
(ابن خلکان، 1900، 293_294؛ المدرس 1983، ص 382-384).

⁽¹³⁾ لە ناو لۆشكە کاندا شوقەنچە وھە پاشلەنچە خەشتاخانە کان بwoo بېي دەگۇترا (الشراب خاناه)
كە نەھەندا تەواوي خواردە وھ جۆراو جۆراو جۆرە كانى مەلھىنى بەنا ئامادە دەكرا، ئه و شوقەش لە لاهن

کەسەئى تايىەت سەر پەرشىرى دەكرا كە زور نزىك بۇوه لە مەلکە، لە هەمان كاتدا چەند خزمەتكارلىكى لە ژىيە دەستدا بۇوه كە پېلىن دەگۇترا (شراب دار) كاڭى ئەرك و پېشە كەن ھەن و گەپانى خواردنەوەكان بۇوه (القلقشىنى، 1987، 9/4، 440/5).

⁽¹⁴⁾ بۇشائى خواردنەوە: بىرىق بۇولە جۆرە بۇشائىلىكى درەوشادە يەنگاوارەنگ تايىەت بۇوه بە مەخواركان، وبە پېىرى جۆرى مەھىكەو بىگەمى تاك لە بىقى لۆمەلگا گۆرانكارى بە سەردا دەھات، زەڭىز لە قوماشى ئەسکەندەرەنەي وقەدەفە كە لە توک وېپە ورو بالى بالىدە و پەلە وەر دروست دەكراو بە زۆرى بېڭەتتىپەنەوە شەرەوالەنە شەرەوالەنە كەسە ئەركەنە كە بە سەرەتە كە دەبۈشىرا (الخطيب، 1996، ص352).

لەسىك سەرچاوهەكان

دەستنوس:

_ السحاوى: شمس الدين مجد بن عبد الرحمن (ت: 902هـ/1497م)

1_ عمدة المحتاج في حكم الشطرينج، مخطوطه مصورة، منشور على الموقع الالكتروني www.alukah.net.

سەرچاوهەرسەنەكان:

_ ابن الأثير: أبو الحسن عز الدين بن علي الشيباني الجزري (ت: 630هـ/1232م)

2_ الكامل في التاريخ، تحقيق : عمر عبد السلام التدمري، دار الكتاب العربي، ط 1(بيروت، 1997).

_ الاحدب: نجم الدين حسن الرماح(ت: 695هـ/1295م)

3 _ الفروسية والمناصب الحربية، تحقيق: عيد ضيف العبادي، وزارة الثقافة والاعلام، (بغداد، 1984).

_ ابن أبي اصيبيعة: موقف الدين احمد بن القاسم (ت: 668هـ/1269م)

4 _ عيون الانباء في طبقات الاطباء، تحقيق: نزار رضا، مكتبة الحياة، (بيروت، د.ت).

_ ابن تغري بردي: جمال الدين ابو المحاسن يوسف (ت: 874هـ/1469م)

5 _ النجوم الزاهرة في ملوك مصر والقاهرة، وزارة الثقافة والارشاد القومي، (مصر، د. ت).

_ الجاحظ: ابو عثمان عمرو بن بحر الكنانى (ت: 255هـ/866م)

6 _ التاج في اخلاق الملوك، تحقيق: احمد زكي باشا، مطبعة الاميرية، ط1(القاهرة، 1914).

_ الجواليقى: ابو منصور موهوب بن احمد بن مجد(ت: 540هـ/1145م)

- 7 _ المعرف من الكلام الاعجمي على حروف المعجم، دار القلم، ط1(دمشق، 1990).
- _ الحنبلي: احمد بن ابراهيم (ت: 876هـ/1471)
- 8 _ شفاء القلوب في مناقببني ايوب، تحقيق : ناظم رشيد، دار الحرية للطباعة، (بغداد، 1978).
- _ ابن خلكان: ابو العباس شمس الدين احمد بن مجد (ت: 681هـ/1282م)
- 9 _ وفيات الاعيان وانباء ابناء الزمان ، تحقيق : احسان عباس، ج 1-3، 1990، ج 4 1971 دار صادر،(بيروت،1994).
- _ ابو داود: سليمان بن داود بن الجارود الطيالسي(ت: 204هـ/819م)
- 10 _ مسند ابى داود الطيالسي، تحقيق: مجد بن عبدالمحسن التركي، دار هجر، ط 1 (مصر، 1999).
- _ الدميري: مجد بن موسى بن عيسى(ت: 808هـ/1406م)
- .11 _ حياة الحيوان الكجرى، دار الكتب العلمية، ط 2 (بيروت 2003).
- _ الدواداري: ابو بكر بن عبدالله بن ابيك (ت: 736هـ/1363م)
- 12 _ كنز الدرر وجامع الغرر (الدر المطلوب في اخباربني ايوب)، تحقيق : سعيد عبدالفتاح عاشور، دار احياء الكتب العربية،(القاهرة ،1972).
- _ الذهبي: شمس الدين مجد بن احمد عثمان(ت: 748هـ/1347م)
- 13 _ تاريخ الاسلام ووفيات المشاهير والاعلام، تحقيق : بشار عواد معروف، دار الغرب الاسلامي، ط1 (بيروت، 2003)
- _ سبط ابن الجوزي: شمس الدين يوسف بن قزاوغرلي(ت: 654هـ/1256م)
- .14 _ مراة الزمان في تاريخ الاعيان، مطبعة دائرة المعارف العثمانية، (حيدر اباد، 1951).
- _ السبكي: تاج الدين عبدالوهاب بن علي (ت: 771هـ/1369م)
- 15 _ طبقات الشافعية الكجرى، تحقيق: محمود مجد الطناحي و عبد الفتاح مجد الحلو، ط 2 (القاهرة، 1992).
- _ ابو شامة: شهاب الدين عبدالرحمن بن اسماعيل المقدسي(ت: 665هـ/1266م)
- 16 _ تراجم رجال القرنين السادس والسابع المعروف بالذيل على الروضتين ، وضع حواشيه وعلق عليه: ابراهيم شمس الدين، دار الكتب العلمية، ط 1 (بيروت، 2002).
- 17 _ الروضتين في اخبار الدولتين النورية والصلاحية ، تحقيق : ابراهيم الزبيق، مؤسسة الرسالة، (بيروت، 1997)
- _ ابن شداد: بهاء الدين يوسف بن رافع (ت: 632هـ/1234م)

- 18 _ النواذر السلطانية والمحاسن اليوسفية او سيرة السلطان الناصر صلاح الدين الايوبي، تحقيق: احمد اييش، (دمشق، 2005).
- _ ابن شداد: عز الدين مجد بن علي بن ابراهيم (ت: 684هـ/1285م)
- 19 _ الاعلاق الخطيرة في ذكر الامراء الشام والجزيرة ، تحقيق : يحيى زكريا عبارة، منشورات وزارة الثقافة والارشاد القومي، ط1(دمشق، 1987).
- _ شرف الدين الانصاري: عبد العزيز مجد بن عبدالمحسن الحموي (ت: 662هـ/1223م)
- 20 _ ديوان الصاحب شرف الدين الانصاري، تحقيق: عمر موسى باشا، مجمع اللغة العربية، (دمشق، د.ت).
- _ ابن الشعار: كمال الدين ابي البركات المبارك بن الشعرا الموصلي(ت: 654هـ/1256م)
- 21 _ قلائد الجمان في فرائد شعراء هذا الزمان المشهور بـ عق ود الجمان في شعراء هذا الزمان، تحقيق: كامل سلمان الجبوري، دار الكتب العلمية، ط1(بيروت، 2005).
- _ الصفدي: صلاح الدين خليل بن ابيك (ت: 764هـ/1363م)
- 22 _ الوفي بالوفيات، تحقيق : احمد الارناؤوط وتركي مصطفى، دار احياء التراث، (بيروت، 2000).
- _ ابن طولون: شمس الدين مجد بن طولون الدمشقي (ت: 953هـ/1546م)
- 23 _ نقد الطالب لزغل المناصب، تحقيق : ماجد احمد دهمان وخالد ماجد دهمان، راجعه : نزار اباظة، دار الفكر المعاصر، (بيروت، 1992)
- _ العباسى: حسن بن عبدالله (ت: 710هـ/1310م)
- 24 _ آثار الاول في ترتيب الدول، تحقيق: عبدالرحمن حميّة، دار الجيل، ط1(بيروت، 1989).
- _ ابن العبرى: غريغوريوس بن هارون الملطي(ت: 685هـ/1286م)
- 25 _ تاريخ مختصر الدول، تحقيق: انطوان صالحاني اليسوعي، دار الشرق، ط3(بيروت، 1992).
- _ ابن العديم: كمال الدين ابو القاسم عمر بن احمد(ت: 660هـ/1261م)
- 26 _ بغية الطلب في تاريخ حلب، تحقيق: سهيل زكار، دار الفكر،(بيروت، 1988).
- 27 _ زبدة الحلب في تاريخ حلب ، وضع حواشيه : خليل المنصور، دار الكتب العلمية، ط 1 (بيروت، 1996)
- _ ابو الفداء: الملك المؤيد عماد الدين اسماعيل بن مجد(ت: 732هـ/1321م)
- 28 _ المختصر في اخبار البشر، تحقيق: ماجد زكيهم عرب و يحيى سيد حسين، دار المعارف، (القاهرة، 1999).
- _ ابن فضل الله العمري: شهاب الدين احمد بن يحيى(ت: 749هـ/1378م)

- 29 _ مسالك الابصار في ممالك الامصار، المجمع الثقافي، ط1(ابو ظبي، 1423هـ/2002م)
- _ ابن الفوطى: عبدالرزاق بن احمد (ت: 723هـ/1323م)
- 33 _ تلخيص مجمع الأداب في معجم الألقاب، تحقيق : مصطفى جواد، مطبعة مديرية أحياء التراث القديم، (دمشق، 1962).
- _ ابن قتيبة الدينوري: ابو مجد عبدالله بن مسلم (ت: 276هـ/889م)
- 30 _ عيون الاخبار، دار الكتب العلمية، (بيروت، 1418هـ/1997م).
- _ ابن قزل المشد: سيف الدين علي بن عمر (ت: 656هـ/1258م)
- 31 _ ديوان ابن قزل المشد، تحقيق: مشهور عبدالرحمن الحبازي، (القدس، 2002).
- _ القزويني: زكريا بن مجد بن محمود (ت: 682هـ/1283م)
- 32 _ آثار البلاد وخبر العباد، دار صادر، (بيروت، د.ت).
- _ القبطي: جمال الدين ابو الحسن علي بن يوسف (ت: 646هـ/1248م)
- 33 _ انباه الرواۃ على انباه النحاة، تحقيق: مجد ابو الفضل ابراهيم، مؤسسة الكتب الثقافية، (بيروت، 1982).
- _ القلقشندی: ابو العباس احمد بن علي الفزاری (ت: 821هـ/1418م)
- 34 _ صبح الاعشی في صناعة الانشا ، تحقيق : مجد حسين شمس الدين ، دار الكتب العلمية، (بيروت، 1987).
- 35 _ مآثر الانافة في معالن الخليفة، تحقيق : عبدالستار احمد فراج، مطبعة حکومة الكويت، ط2(الكويت، 1985).
- _ ابن قيم الجوزية: مجد بن ابی بکر بن ایوب (ت: 751هـ/1351م)
- 36 _ الفروسية، تحقيق: مشهور بن حسن بن محمود بن سلمان، دار الاندلس، ط1(السعودية). 1993.
- _ الكتبی: مجد بن شاکر بن احمد (ت: 764هـ/1363م)
- 37 _ فوات الوفیات، تحقيق: احسان عباس، دار صادر، (بيروت، 1974).
- _ ابن کثیر: ابو الفداء اسماعیل بن عمر (ت: 774هـ/1373م)
- 38 _ البداية والنهاية ، تحقيق: علي شيري، دار احياء والتراجم العربي، (بيروت، 1988).
- 39 _ طبقات الشافعيين، تحقيق : احمد عمر هاشم و مجد زينهم مجد عزب، مكتبة الثقافة الدينية، (دم، 1993).
- _ المسعودی: ابی الحسن علي بن الحسین (ت: 346هـ/957م)

- 40 _ مروج الذهب ومعادن الجوهر، تحقيق: مجد هشام النعسان وعبدالمجيد طعمه حلبي، دار المعرفة، ط 1 (بيروت، 2005).
- _ مسلم بن حجاج: ابو الحسن مسلم بن حجاج القشيري (ت: 261هـ/874م)
- 41 _ صحيح مسلم، تحقيق: مجد فؤاد عبدالباقي، دار احياء التراث العربي، (بيروت، د.ت).
- _ ابن المعتز: عبدالله بن مجد العباسى (ت: 296هـ/908م)
- _ طبقات الشعراء، تحقيق: عبدالستار احمد فراج، دار المعارف، ط3 (القاهرة، د.ت).
- _ المقرizi: تقي الدين ابى العباس احمد بن علي (ت: 845هـ/1441م)
- 43 _ السلوك لمعرفة دول الملوك، تحقيق: مجد عبدالقادر عطا، دار الكتب العلمية، ط 1 (بيروت، 1997).
- _ الملك الناصر داود: داود بن عيسى الايوبي (ت: 656هـ/1258م)
- 44 _ الفوائد الجلية في الفرائد الناصرية (رسائله وشعره)، تحقيق : ناظم رشيد، دار الشؤون الثقافية العامة، (بغداد، 1992).
- _ ابن منقذ: أسامة بن مرشد بن علي الشيزري (ت: 584هـ/1188م)
- 45 _ الاعتبار، حرره: فليب حتى، مكتبة الثقافة الدينية، (مصر، د.ت).
- _ مؤلف مجهول: (توفي بعد 655هـ/1257م)
- 46 _ تاريخ دولة الاكراد والاتراك (تاريخ دولة الاكراد) ، دراسة وتحقيق : موسى مصطفى الهسنياني، منشورات جامعة دهوك، ط1(دهوك، 2010).
- _ مؤلف مجهول: (من مؤلفات القرن السابع الهجري)
- 47 _ اخبار سلاجقة الروم(مختصر سلجوقياته)، ترجمة: مجد السعيد جمال الدين، المشروع القومي للترجمة، (القاهرة، 2007).
- _ ابن نظيف الحموي: ابو الفضائل مجد بن علي (ت: 644هـ/1246م)
- 47 _ التاريخ المنصوري (تلخيص الكشف والبيان في حوادث الزمان) ، تحقيق : ابو العيد دودو، مراجعة: عدنان درويش، مطبوعات مجمع اللغة العربية، (دمشق، 1981).
- _ النويري: شهاب الدين أحمد بن عبد الوهاب بن مجد (ت: 733هـ/1322م)
- 49 _ نهاية الارب في فنون الادب، تحقيق : نجيب مصطفى فواز و حكمت كشلي فواز، دار الكتب العلمية، (بيروت، 2004).
- _ ابن واصل: جمال الدين مجد بن سالم (ت: 697هـ/1297م)
- 50 _ التاريخ الصالحي، تحقيق: عمر عبدالسلام تدمري، المكتبة العصرية، (بيروت، 2010).

51 _ مفرج الكروب في اخباربني ايوب، ج 1_5، تحقيق: جمال الدين الشيال، مطبعة الاميرية، (القاهرة ، 1957).

52 _ مفرج الكروب في اخباربني ايوب، ج 6، تحقيق : عمر عبدالسلام التدمري، المكتبة العصرية، (بيروت، 2004).

_ ياقوت الحموي: شهاب الدين عبدالله الرومي (ت:626هـ/1229م)

53 _ معجم البلدان، دار صادر، ط2(بيروت، 1995).

_ اليونيني: قطب الدين موسى بن مجد (ت: 726هـ/1326م)

54 _ ذيل مرآة الزمان، دار الكتب الاسلامي، ط2(القاهرة، 1992).

زکه ره کان

_ ابراهيم: خالدة سلمان

55 _ الحياة الاجتماعية في مصر في العصر الايوبي (648-567هـ / 1171-1250م)، دار البصائر للطباعة والنشر، ط1(بيروت، 2013).

_ الاتروشي: شوكت عارف

56 _ الحياة الفكرية في مصر خلال العصر الايوبي،(عمان،2007).

_ باشا: عمر موسى

57 _ الادب في بلاد الشام عصور الزنكيين والا يوبيين والمماليك، دار الفكر، ط 1 (دمشق، 1989).

_ بدوي: احمد احمد

58 _ مأمون بنى ايوب المعظم عيسى، مطبعة لجنة البيان العربي، (القاهرة، 1953).

_ الحايك: منذر

59 _ مملكة حمص في العصر الايوبي، تقديم: سهيل زكار، دار طлас، (دمشق، 2000).

_ الخطيب: مصطفى عبدالكريم

60 _ معجم المصطلحات والالفاظ التاريخية،(بيروت، 1996)

_ رجب: عبد الجود ابراهيم

61 _ الفاطح الحضارة في القرن الرابع الهجري دراسة في ضوء مروج الذهب للمسعودي،(القاهرة، 2003).

_ السامرائي: فراس سلمي حياوي

- 62 _ التقاليد والعادات الدمشقية خلال عهود السلاجوقيين- الزنكيين، دار الأوائل للنشر والتوزيع، (دمشق، 2004).
- _ سوفجيه: جان
- 63 _ دمشق الشام، (بيروت، 1936)
- _ شلبي: احمد
- 64 _ الحياة الاجتماعية في الفكر الاسلامي، مكتبة النهضة المصرية، ط5 (القاهرة، 1986).
- _ شميساني: حسن
- 65 _ مدينة سنجار من الفتح العربي الاسلامى حتى الفتح العثماني، دار الافق الجديدة، (بيروت، 1983).
- _ الطيار: عبدالله بن مجد بن احمد
- 66 _ توجيه وتنبيه الى هواه الصيد ومحببه، دار المتعلم للنشر والتوزيع، ط1(الرياض، 2003).
- _ عبدالخالق البنا: عبد الحافظ
- 67 _ اسواق الشام في عصر الحروب الصليبية، مطبعة عين للدراسات والبحوث الانسانية والاجتماعية، ط1(القاهرة، 2007).
- _ الغلامي: عبدالمنعم
- 68 _ ماضى العرب والاسلام في القرون الوسطى، مطبعة أم الربيعين، (الموصل، د.ت).
- _ المدرس: عبد الكريم مجد
- 69 _ علماؤنا في خدمة العلم والدين، عنى بنشره: مجد علي القرداغي، (بغداد، 1983).
- _ مصطفى: شاكر
- 70 _ المدن في الاسلام حتى العصر العثماني، دار ذات السلسل للطباعة والنشر، ط1(الكويت، 1988).
- _ نصار: لطفي احمد
- 71 _ وسائل الترفيه في عصر سلاطين المماليك في مصر، مطبعة الهيئة المصرية العامة للكتاب، (مصر، 1999).

زکه ره کان به زمانی هنگلیوی و فه ره نسی:

D. Aix: Albert_

_ Historia Nicenae Vel Anticochenae prologum, (Paris, 1896). 72

Murray: H.X.R_

History of chess, (Oxford, 1913). 73_

نامه زانلئوییه بلاو نه کراوه کان:

_ الصایغ: هنریت راهی سایا

_ اتجاهات الشعر العربي في القرن السابع الهجري في بلاد الشام، اطروحة دكتوراه، كلية 74
الاداب_جامعة القاهرة، (القاهرة، 1980).

_ نوري: نوفل مجد

_ الاعياد والمناسبات ووسائل الترفيه في بغداد في العصور العباسية (763-1456هـ)
75م)، رسالة الماجستير، كلية التربية_ جامعة الموصل، (الموصل، 1996).

گوچاره کان:

_ الھورمزیاري: جتو حمدامین سمایل

_ وسائل الصيد المعاصرة دراسة فقهية، مجلة جامعة كويه، العدد 22، (كويه، 2012).

_ الويس: كامل طه

_ الالعاب الرياضية في العصر العباسى (رياضة الكرة الصولجان فى العصر العباسى)، مجلة 77
كلية التربية الرياضية، العدد 12، (بغداد، 2003).

References

Abbasi (d: 710 AH / 1310AD). (1989). Effects of the first in the ranking of countries,
investigation: Abdulrahman Hameera, Dar Jil, Beirut.

Abu al_Fida (d. 732 AH / 1321 AD). (1999). Abbreviations in the news of humans,
investigation: Mohammed Zainham Arabs and Yahya Sayed Hussein, Dar Maarif,
Cairo.

Abu Daoud (d. 204 AH / 819 AD). (1999). Musnad Abi Dawood al-Tilasi, investigation:
Mohammed bin Abdul-Mohsen al-Turki, Dar Hajar. Egypt.

Abu Shama (d. 665 AH / 1266). (2002). The translations of the men of the sixth and seventh
centuries known as the tail on the Roudhtiten, put his footnotes and commented on it:
Ibrahim Shams al-Din, Dar al-Kuttab al-Alami, Beirut.

- Abu Shama (d. 665 AH / 1266). (1997). Al-Rawdatin in the News of the Two New States and the Authority, Ibrahim al-Zaybq, Al-Resala Foundation, Beirut.
- AL_Qafti (d. 646 AH / 1248 AD). (1982). Narrated by narrators on the objets of the grammarians, by: Mohammed Abu al- Fadl Ibrahim, Cultural Books Foundation, Beirut.
- Al_thahaby (d. 748 AH / 1347 AD).(2003). History of Islam and the deaths of celebrities and media, investigation: Bashar Awwad Marouf, Dar al-Gharb al-Islami, Beirut.
- AL_yunini (d: 726 AH / 1326 AD). (1992). Tail of the mirror of time, the Islamic Book House, Cairo.
- Albert. D.A. (1896). Historia Nicenae Vel Anticochenae prologum, Paris.
- Al-Dumeir (d. 808 AH / 1406 AD). (2003). The Life of the Great Animal, Dar al-Kitab al-'Ilami, Beirut.
- Al_dwadawari (d. 736 AH / 1363 AD). (1972). Treasure of Aldar and Mosque of Gharar (Durr required in the news of Bani Ayoub), investigation: Said Abdel Fattah Ashour, House of Arabic books revival, Cairo.
- Al-Hamdyn (d. 695 AH / 1295 AD).(1984). Equestrian and military positions, investigation: Eid Deif al-Abadi, Ministry of Culture and Information, Baghdad.
- Al-Jahiz (d: 255AH / 866 AD). (1914). Crown in the ethics of kings, investigation: Ahmed Zaki Pasha, Amiri Press, and Cairo.
- Al-Jawaliki (d. 540 AH / 1145 AD). (1990). Al-Ma'arab from Al-Ajami on the letters of the dictionary, Dar Al-Qalam, Damascus.
- Ibn Qayyim al-Jawziyya (d. 751 AH / 1351 AD).(1993). Equestrian, investigation: Mashhur bin Hassan bin Mahmoud bin Salman, Dar al-Andalus, Saudi Arabia.
- Al-Qalqashandi (d. 821 AH / 1418 AD). (1987). Sobh al-A'ashah in the Al-Ansha industry, investigation: Muhammad Hussein Shams al-Din, Dar al-Kuttab al-Alami Beirut.
- Al-Qalqashandi (d. 821 AH / 1418 AD). (1985) .the exploits of Al-Anfa in the features of the Caliphate, by: Abdul Sattar Ahmed Faraj, Kuwait Government Press, and Kuwait.
- Al-Sakhawi (d. 902 AH / 1497 AD). The leader of the protester in chess rule, a manuscript, published on www.alukah.net.
- Alwais. K. T. (2003). Athletics in the Abbasid Period (Sports Bowl in the Abbasid Period), Journal of Physical Education College, No. 12, Baghdad.

- Anonymous author (died after 655 AH / 1257 AD). (2010). History of the State of the Kurds and Turks (History of the State of the Kurds), study and investigation: Musa Mustafa al-Hasaniani, publications of the University of Dohuk, Dohuk.
- Anonymous author: (from the writings of the seventh century AH). (2007). the Seljuks of Rum (Saljuknama), Translated by: Mohammed Al-Said Jamal Aldin, the National Project of Translation, Cairo.
- Atrushi. Sh. A. (2007). Intellectual Life in Egypt during the Ayyubid Age. Amman.
- Badawi. A. A. (1953). Mamoun Bani Ayoub al-Ma'izam Issa, Printing Press Committee of the Arab statement, Cairo.
- Badawi. A. A. (2000). Kingdom of Homs in the Ayyubid era, presented by: Suhail Zoukar, Dar Tlas, Damascus.
- Hanbali (d. 876 AH / 1471). (1978). healing the hearts in Mneqib Bani Ayoub, investigation: Nazim Rashid, Freedom House for printing, Baghdad.
- Hayek. M. (2000). Kingdom of Homs in the Ayyubid era, presented by: Suhail Zoukar, Dar Tlas, Damascus.
- Horemzari. G. S. (2012). Contemporary hunting Tools Juristic Study, Journal of the University of Koya, No. 22, Koya.
- Ibn Abi Yashat (d. 668 AH / 1269 AD). (D.T). News of the news in the layers of doctors, Tqebq: Nizar Reza, Library of Life, and Beirut.
- Ibn al-Abri (d: 685 AH / 1286 AD). (1992). Brief History of States, investigation: Antoine Salhani Jesuit, Dar al-Sharq, Beirut.
- Ibn al-'Adim (d.660 AH / 1261 AD). (1988). With a view to the demand in the history of Aleppo, Suhail Zoukar, Dar al-Fikr, Beirut.
- Ibn al-Atheer (d. 630 AH / 1232 AD). (1997). full in history, investigation: Omar Abdel Salam al-Tadmari, Dar al-Kitab al-Arabi, Beirut.
- Ibn al-Fouti (d: 723 AH / 1323 AD). (1962). Summary of the complex of literature in the dictionary of titles, the investigation: Mustafa Jawad, the Directorate of the Department of Old Heritage, Damascus.
- Ibn al-Mu'taz (d: 296 AH / 908 AD). (DT). Layers of poets, investigation: Abdel-Sattar Ahmed Farrag, Dar Maarif, Cairo.
- Ibn al-Sha'ar (d. 654 AH / 1256 AD). (2005). Qallayd Juman in the poets of this time famous decades of Juman in the poets of this time, the investigation: Kamel Salman Jubouri, Dar al-Kuttab al-Ulami, Beirut.

- Ibn Fadlullah al-Amri (d. 749 AH / 1378 AD). (2002). Pathways of sight in the kingdoms of Amazar, Cultural Complex, Abu Dhabi.
- Ibn Kathir (d. 774 AH / 1373AD). (1988). the Beginning and the End, Ali Shiri, Arab Revival and Heritage, Beirut.
- Ibn Kathir (d. 774 AH / 1373AD). (1993). Tafsat El-Shafou, Investigation: Ahmed Omar Hashim and Mohamed Zainham Mohamed Azab, Library of Religious Culture, MD.
- Ibn Khalkan(d. 681 AH / 1282AD). (1994). Deaths of the elderly and the sons of time, the investigation: Ihsan Abbas, 1-3, 1990, C 4 1971 Dar Sader, Beirut.
- Ibn Munqadh(d. 584 AH / 1188 AD). (DT). Mind, edited by: Flip Up, The Library of Religious Culture, Egypt.
- Ibn Nazif al-Hamawi (d. 644 AH / 1246 AD). (1981). Al-Mansoori History (Summarizing the Reveal and Statement in Time Incidents), by: Abu Eid Doudou, Review: Adnan Darwish, the Arabic Language Complex, and Damascus.
- Ibn Qayyim al-Jawziyya (d. 751 AH / 1351 AD). (1993). equestrian, investigation: Mashhur bin Hassan bin Mahmoud bin Salman, Dar al-Andalus, Saudi Arabia.
- Ibn Qutaiba al-Dinuri (d. 276 AH / 889 AD). (1997). Oyoun al-Akhbar, Dar al-Kitab al-Sallami, Beirut.
- Ibn qzl al_ mushed (d: 656 AH / 1258 AD). (2002). Diwan of Ibn Qazal Almashd, investigation: famous Abdul Rahman Habazi, Jerusalem.
- Ibn Shaddad (d. 632 AH / 1234 AD). (2005). The Royal Juices and the Prospects of Yusufiyah or the biography of Sultan Al-Nasir Salah Al-Din Al-Ayoubi, investigation: Ahmed Ibash, Damascus.
- Ibn Shaddad (d: 684 AH / 1285 AD). (1987). Dangerous relations in the mention of the princes of the Levant and the island, investigation: Yahya Zakaria phrase, publications of the Ministry of Culture and National Guidance, Damshef.
- Ibn Tghri Bardi ((d. 874 AH / 1469 AD). (D.T). Stars shining in the kings of Egypt and Cairo, the Ministry of Culture and National Guidance, Egypt.
- Ibn Tulun(d. 953 AH / 1546AD). (1992). Criticism of the student to occupy positions, investigation: Mohammed Ahmed Dahman and Khalid Mohammed Dahman reviewed by: Nizar Abaza, Contemporary Thought House, Beirut.
- Ibn Wasel (d: 697 AH / 1297 AD). (2010). History Salhi, investigation: Omar Abdulsalam Tadmari, Modern Library, Beirut.

- Ibn Wasel (d: 697 AH / 1297 AD). (1957). *Mufruj al-Karub* in the news of Bani Ayoub, J1_5, and investigation: Gamal al-Din Shayal, Amiriya Press, Cairo.
- Ibn Wasel (d: 697 AH / 1297 AD). (2004). *Mufruj al-Kroub* in the news of Bani Ayoub, J6, and investigation: Omar Abdulsalam al-Tadmari, the modern library, Beirut.
- Ibrahim. Kh. S. (2013). Social life in Egypt in the Ayyubid era (567-648 / 1171-1250), Dar al-Basayr for printing and publishing, Beirut.
- Khatib. M. K. (1996). Glossary of Terms and Historical Words, Beirut.
- King Al-Nasir Dawood ((d. 656 AH / 1258 AD). (1992). The obvious benefits in the Nasiriyah literature (letters and poetry), by: Nazem Rashid, House of Public Cultural Affairs. Baghdad.
- Kutbi (d. 764 AH / 1363 AD). (1974). Fatalities, Achievement: Ihsan Abbas, Dar Sader, Beirut.
- Maqrizi (d. 845 AH / 1441AD). (1997). Behavior to teach the kings, the investigation: Mohammed Abdul Qadir Atta, Dar al-Kuttab al-Alami, Beirut.
- Masoudi (d: 346 AH / 957 AD). (2005). Gold promoters and mineral minerals, investigation: Mohammed Hisham Al-Nusan and Abdulmajid Tameh Halabi, Dar Al-Maarifah, Beirut.
- Muderer. K. M. (1983). Our scientists in the service of science and religion, published by: Muhammad Ali al-Qardaghi, Baghdad.
- Murray.H.X.R (1913). History of chess, Oxford.
- Muslim bin Hajjaj (d. 261 AH / 874 AD). (D.T). *Saheeh Muslim*, Inquiry: Mohamed Fouad Abdel-Baki, House of Revival of Arab Heritage, Beirut.
- Mustafa. Sh. (1988). Cities in Islam until the Ottoman era, Dar Al-Salsal for Printing and Publishing, Kuwait.
- Nassar. L. A. (1999). The means of entertainment in the era of the Mamluk sultans in Egypt, the Egyptian General Book Press, Egypt.
- Nuri. N. M. (1996). Festivities, events and entertainment in Baghdad during the Abbasid period (145-656 / 763-1258), Master's thesis, Faculty of Education _ Mosul University, Mosul.
- Nuwairi (d. 733 AH / 1322 AD). (2004). End of Arb in the arts of literature, investigation: Naguib Mustafa Fawaz and Hikmat Kashli Fawaz, House of Scientific Books, Beirut.
- Pasha. O. M. (1989). Literature in the Levant of the era of the Znokis and the Ayyubids and Mamluks, Dar al-Fikr, Damascus.

- Qazwini (d: 682 AH / 1283 AD). (D.T). the effects of the country and Khobar Abad, Dar Sader, Beirut.
- Rajab. . G. I. (2003). Civilizations in the fourth century AH Study in the light of the gold promoter Masoudi, Cairo.
- Sabki (d: 771 AH / 1369 AD). (1992). layers of the great Shafei, investigation: Mahmoud Mohammed Al-Tanahi and Abdel-Fattah Mohamed El-Helou, Cairo.
- Safadi (d: 764 AH / 1363AD). (2000). Al-Wafi Al-Fatifiyat, investigation: Ahmad Al-Arnaout and Turki Mustafa, Dar Al-Tariyat Al-Tarath, Beirut.
- Samarrai. F. S. (2004). Damascene Traditions and Traditions during the Seljuk-Chalukin-Ayyubid Periods, Dar Al-Awael Publishing and Distribution, Damascus.
- Sayegh. H. Z. (1980). Trends of Arabic poetry in the seventh century AH in the Levant, PhD thesis, Faculty of Arts - Cairo University, Cairo.
- Shalaby. A. (1986). Social Life in Islamic Thought, the Egyptian Renaissance Library, I5 ,Cairo.
- Sharaf al-Din al-Ansari (d. 662 AH / 1223 AD). (D.T). Diwan Al-Saheb Sharaf Al-Din Al-Ansari, Inquiry: Omar Musa Pasha, Arabic Language Complex, Damascus.
- Shmeisani. H. (1983). The city of Sinjar from the Arab Islamic conquest until the Ottoman conquest, New Horizons House, Beirut.
- Sophaje. J. (1936). Damascus Sham, Beirut.
- Subet Ibn al-Jawzi (d. 654 AH / 1256 AD). (1951). the History of Time in the History of the Elders, the Ottoman Knowledge Department Press, Hyderabad.
- Yaqoot al-Hamawi (d. 626 AH / 1229 AD). (1995). Dar Al-Sadir, Dar al-Sadir, Beirut.